

วิวรณ์ของพระเยซูคริสต์ - หมายเลขหนึ่ง

เมล็ดพันธุ์แห่งการสำแดง: การเปิดเผยฝันทอแห่งคำพยากรณ์จากอุปมาไปสู่คำเตือนสุดท้าย

Jeff Pippenger

2023-07-29

สหรัฐอเมริกาถูกระบุไว้อย่างเฉพาะเจาะจงในพระคัมภีร์ มีพระธรรมตอนต่าง ๆ หลายตอนในพระคัมภีร์ที่ระบุถึงสหรัฐอเมริกาอย่างชัดเจนในช่วงปลายของโลก ในวิวรณ์บทที่สิบสาม สหรัฐอเมริกาคือสัตว์ร้ายตัวที่สอง หรือสัตว์ร้ายที่มีสองเขาซึ่งขึ้นมาจากแผ่นดิน และห้ามคนทั้งโลกไม่ให้ซื้อหรือขาย เว้นแต่ผู้นั้นจะมีเครื่องหมายของสัตว์ร้าย

และข้าพเจ้าได้เห็นสัตว์ร้ายอีกตัวหนึ่งขึ้นมาจากแผ่นดิน มันมีเขาสองเขาเหมือนลูกแกะ และมันพูดดังพญานาค และมันใช้อำนาจทั้งสี่ของสัตว์ร้ายตัวแรกต่อหน้ามัน และบันดาลให้แผ่นดินโลกกับคนทั้งหลายที่อาศัยอยู่ในนั้นนมัสการสัตว์ร้ายตัวแรก ซึ่งบาดแผลถึงตายของมันนั้นได้รับการรักษาให้หาย และมันกระทำการอัศจรรย์ยิ่งใหญ่ จนกระทั่งทำให้ไฟตกลงมาจากฟ้าสู่แผ่นดินโลกต่อหน้ามนุษย์ทั้งหลาย และล่อลวงบรรดาคนที่อาศัยอยู่บนแผ่นดินโลกด้วยการอัศจรรย์เหล่านั้นซึ่งมันมีอำนาจกระทำต่อหน้าสัตว์ร้ายนั้น โดยบอกแก่คนทั้งหลายที่อาศัยอยู่บนแผ่นดินโลกให้สร้างรูปของสัตว์ร้ายซึ่งมีบาดแผลจากดาบและยังมีชีวิตอยู่ และมันมีอำนาจที่จะประทอนลมหายใจแก่รูปของสัตว์ร้าย เพื่อให้รูปของสัตว์ร้ายนั้นพูดได้ และให้คนทั้งปวงที่ไม่ยอมนมัสการรูปของสัตว์ร้ายนั้นต้องถูกฆ่า และมันบังคับคนทั้งปวง ทั้งผู้น้อยและผู้ใหญ่ ทั้งคนมั่งมีและคนยากจน ทั้งคนไทและทาส ให้รับเครื่องหมายไว้ที่มือขวาหรือที่หน้าผากของตน และเพื่อมิให้ผู้ใดซื้อหรือขายได้นอกจากผู้ที่มีเครื่องหมายนั้น หรือมีชื่อของสัตว์ร้าย หรือมีเลขแห่งชื่อของมัน

นี่คือสติปัญญา ผู้ใดมีความเข้าใจ ก็ให้ผู้นั้นคำนวณเลขของสัตว์ร้ายนั้น

เพราะว่าเลขนั้นเป็นเลขของมนุษย์คนหนึ่ง และเลขของเขาคือหกร้อยหกสิบหก วิวรณ์ 13:11-18

มีลักษณะเชิงพยากรณ์สำคัญอยู่เจ็ดประการในตอนนี้ซึ่งเกี่ยวข้องกับสัตว์ร้ายจากแผ่นดินที่มีเขาสองเขากล่าวคือ มันใช้อำนาจของสัตว์ร้ายที่มาก่อนมัน; มันทำให้คนทั้งโลกนมัสการสัตว์ร้ายที่อยู่ก่อนมัน; มันกระทำการอัศจรรย์ยิ่งใหญ่ให้มนุษย์ทั้งปวงเห็น; มันล่อลวงคนทั้งโลกและบัญชาให้โลกสร้างรูปของสัตว์ร้ายที่อยู่ก่อนมัน; มันให้ชีวิตแก่รูปของสัตว์ร้ายนั้นและรูปนั้นก็พูดได้; มันบีบบังคับคนทั้งโลกด้วยโทษถึงตายให้นมัสการรูปของสัตว์ร้ายนั้น; และมันบีบบังคับคนทั้งโลกให้รับเครื่องหมายนั้นไว้ที่หน้าผากหรือที่มือ และห้ามการซื้อขายแก่ผู้ที่ไม่ใช่เครื่องหมาย ชื่อ หรือเลขของสัตว์ร้ายนั้น

กิจแห่งการล่อลวงซึ่งสัตว์ร้ายที่ขึ้นมา "จากแผ่นดินโลก" ในข้อสิบเอ็ดได้กระทำสำเร็จนั้น ลอกลวงและทรงอำนาจยิ่งนัก จนถึงกับ "ล่อลวงคนทั้งหลายที่อาศัยอยู่บนแผ่นดินโลก" โลกทั้งสี่จะถูกสหรัฐอเมริกาล่อลวง กล่าวคือ นอกเหนือจากคริสตจักรของพระเจ้าแล้ว โลกทั้งสี่จะถูกล่อลวงให้ยอมรับเครื่องหมายของปฏิปักษ์พระคริสต์ เหตุการณ์เชิงพยากรณ์ที่นำหน้าการล่อลวงทั่วโลกครั้งนี้ได้เริ่มดำเนินอยู่แล้ว

มีเรื่องราวจากพระคัมภีร์ที่คนส่วนใหญ่รู้จัก แม้จะรู้เพียงในระดับผิวเผินก็ตาม คนส่วนมากเคยได้ยินเกี่ยวกับการเผชิญหน้าระหว่างโมเสสกับฟาโรห์ ดาเนียลกับเนบูคัดเนสซาร์

หรือพระเยซูกับปีลาต บุคคลทั้งหลายรู้จักเรื่องราวในพระคัมภีร์เหล่านี้ด้วยระดับความเข้าใจที่แตกต่างกัน แต่ไม่จำเป็นต้องตระหนักว่าคำพยากรณ์ในพระคัมภีร์ได้ระบุถึงกษัตริย์และอาณาจักรต่าง ๆ โดยตรงและอย่างเฉพาะเจาะจงเป็นอย่างยิ่ง แน่หนอนว่าเป็นเช่นนั้นในกรณีของโมเสส ดาเนียล และพระคริสต์ อียิปต์ บาบิโลน และโรม ต่างก็ได้รับการระบุไว้อย่างเฉพาะเจาะจงล่วงหน้าในคำพยากรณ์พระคัมภีร์ ก่อนถึงประวัติศาสตร์ที่พวกเขาได้ทำให้คำพยากรณ์เกี่ยวกับอาณาจักรของตนสำเร็จลง พระเจ้าไม่เคยทรงเปลี่ยนแปลง

เพราะเราคือพระยาห์เวห์ เราไม่เปลี่ยนแปลง; ฉะนั้น พวกเจ้า บุตรทั้งหลายของยาโคบ จึงไม่ถูกผลาญสิ้น มาลาคีย์ 3:6

พระเยซูคริสต์ทรงเหมือนเดิมทั้งเมื่อวานนี้ วันนี้ และตลอดไป ฮีบรู 13:8

ข้อเท็จจริงที่ว่าพระเจ้าไม่เคยทรงเปลี่ยนแปลง ทำให้เราสามารถใช้ตรรกะอันเรียบง่ายบางประการในการพิจารณาเรื่องราวจากแผ่นดินที่มีสองเขาในวิวรณ์บทที่สิบสามได้ เพราะเราทราบว่าพระเจ้าได้ทรงประกาศคำพยากรณ์ซึ่งระบุอาณาจักรอียิปต์ บาบิโลน และโรมโดยตรง เมื่อแต่ละอาณาจักรนั้นมีปฏิสัมพันธ์กับและชมเชงคริสตจักรของพระเจ้า เราจึงสามารถวางข้อเท็จจริงบางประการเกี่ยวกับเรื่องราวจากแผ่นดินในวิวรณ์บทที่สิบสามได้ สัตว์ร้ายจากแผ่นดินนั้น เช่นเดียวกับอียิปต์ บาบิโลน และโรม จะถูกระบุโดยตรงไว้ในคำพยากรณ์พระคัมภีร์ล่วงหน้าก่อนถึงประวัติศาสตร์ซึ่งคำพยากรณ์เกี่ยวกับชนชาตินั้นจะสำเร็จลง ข้าพเจ้ากล่าวว่าเราสามารถยืนยันข้อเท็จจริงนี้ได้โดยอาศัยกฎพระคัมภีร์ที่เรียบง่ายแต่สำคัญอย่างยิ่งข้อหนึ่ง กฎข้อนี้ระบุว่าความจริงได้รับการสถาปนาไว้บนพื้นฐานของพยานสองปาก

ผู้ที่สมควรถูกประหารชีวิตนั้น ให้ประหารเสียตามคำของพยานสองคน หรือพยานสามคน แต่จะประหารเขาตามคำของพยานคนเดียวไม่ได้ เฉลยธรรมบัญญัติ 17:6

พยานคนเดียวจะลุกขึ้นกล่าวโทษผู้ใดในเรื่องความชั่วช้า หรือในเรื่องบาปใดๆ ในบาปใดๆ ซึ่งเขาได้กระทำ มิได้; ทุกเรื่องจะต้องตั้งมั่นขึ้นโดยปากของพยานสองคน หรือโดยปากของพยานสามคน เฉลยธรรมบัญญัติ 19:15

นี่เป็นครั้งที่สามที่ข้าพเจ้าจะมาหาพวกท่าน

“ทุกถ้อยคำจะต้องตั้งมั่นอยู่โดยคำพยานของพยานสองหรือสามคน” 2 โครินธ์ 13:1

อย่ารับคำกล่าวโทษผู้ปกครอง เว้นไว้แต่จะมีพยานสองหรือสามคน 1 ทิโมธี 5:19

คำพยากรณ์ในพระคัมภีร์ได้ทำนายนายการล่มสลายของอียิปต์โบราณ

เมื่อพระเจ้าทรงจัดการกับฟาโรห์ผู้กบฏของอียิปต์

คำพยากรณ์ในพระคัมภีร์ได้ทำนายนายการรุ่งขึ้นและการล่มลงของบาบิโลนโบราณ

พร้อมทั้งทรงจัดการกับบรรดากษัตริย์ผู้กบฏของบาบิโลนด้วย

คำพยากรณ์ในพระคัมภีร์ได้ทำนายนายการรุ่งขึ้นและการล่มลงของจักรวรรดิโรมันนอกศาสนา

และได้รับบุพร้อมทั้งจัดการกับบรรดาตัวแทนผู้นอจลของโรม ความสม่ำเสมอแห่งพระลักษณะของพระเจ้า

ซึ่งไม่ทรงเปลี่ยนแปลงเลยนั้น ชี้ให้เห็นว่าอาณาจักรที่สำคัญที่สุดซึ่งถูกกล่าวถึงในคำพยากรณ์พระคัมภีร์—สัตว์ร้ายจากแผ่นดินในวิวรณ์บทที่สิบสาม—จะต้องได้รับการระบุอย่างแนบหนอนโดยคำพยากรณ์ในพระคัมภีร์.

เมื่อคำพยากรณ์เรื่องสัตว์ร้ายจากแผ่นดินในวิวรณ์บทที่สิบสามสำเร็จลง

คริสตจักรของพระเจ้าจะเข้าสู่การเผชิญหน้ากับผู้นำฝ่ายการเมืองและฝ่ายศาสนาของสัตว์ร้ายจากแผ่นดินนั้น

ตั้งที่ได้รับการสำแดงเชิงพยากรณ์ไว้โดยโมเสส ดาเนียล และพระคริสต์ บทบาทเชิงพยากรณ์ของสหรัฐอเมริกาในวาระสุดท้ายของโลกเป็นประเด็นสำคัญประการหนึ่งของคำพยากรณ์ในพระคัมภีร์

ขณะที่เรากล่าวข้อมูลจากพระคัมภีร์ซึ่งชี้บ่งบทบาทของสหรัฐอเมริกาในคำพยากรณ์แห่งพระคัมภีร์นั้น เราจะใช้หลักเกณฑ์ที่พบอยู่ภายในพระคัมภีร์เอง เพราะพระวจนะของพระเจ้าไม่ต้องการคำนิยามจากมนุษย์ อิสราเอลโบราณได้รับกฎเกณฑ์ด้านพิธีกรรม กฎเกณฑ์ด้านสุขภาพ กฎเกณฑ์ทางศีลธรรมสืบประการ กฎเกณฑ์สำหรับการเกษตร และอื่น ๆ อีกมากมาย พระเจ้าทรงเป็นพระเจ้าแห่งระเบียบ!

จงให้กระทำทุกสิ่งอย่างเหมาะสมและเป็นระเบียบ 1 โครินธ์ 14:40

บันทึกในพระคัมภีร์มิได้ให้พยานหลักฐานใดที่บ่งชี้ว่า

บุคคลหนึ่งจะได้รับพระพรเพียงเพราะละเลยกฎเกณฑ์ที่พระเจ้าประทานไว้ ผู้ใดเล่าจะคาดหวังว่าจะได้รับพระพร หากเขาเพิกเฉยต่อกฎเกณฑ์แห่งการตีความคำพยากรณ์ซึ่งพระคัมภีร์ได้สถาปนาไว้ในพระคัมภีร์และโดยพระคัมภีร์เพื่อจุดประสงค์แห่งการศึกษาคำพยากรณ์?

“มาเถิด บัดนี้ ให้เรามาพิจารณากัน” พระยาห์เวห์ตรัส

“แม้บาปของเจ้าทั้งหลายจะเป็นสีแดงแก่ดั่งสีแดงเข้ม ก็จะเป็นสีขาวดั่งหิมะ แม้จะเป็นสีแดงดั่งสีแดง

ก็จะเป็นดั่งขนแกะ” อิสยาห์ 1:18

เมื่อเรานำกฎเกณฑ์ตามพระคัมภีร์มาใช้

เราจะปล่อยให้พระคัมภีร์เองเป็นผู้สถาปนาและยืนยันว่ากฎเหล่านั้นเป็นของแท้หรือเป็นเท็จ

ดั่งเช่นกฎเกณฑ์ต่าง ๆ ทั้งสิ้นของพระเจ้า ย่อมมีของปลอมแปลงมาจากซาตานเลียนแบบกฎเหล่านั้นอยู่เสมอ

ฉะนั้น เมื่อมีการใช้กฎข้อหนึ่งเพื่อสถาปนาความจริงประการใด

จึงเป็นสิ่งจำเป็นที่ทั้งความจริงที่ถูกชี้ให้เห็นและกฎที่ถูกนำมาใช้นั้น จะต้องได้รับการทดสอบทั้งคู่

ท่านที่รักทั้งหลาย อย่าเชื่อทุกวิญญาณ แต่จงพิสูจน์วิญญาณทั้งหลายว่าเป็นมาจากพระเจ้าหรือไม่

เพราะว่าผู้เผยพระวจนะเท็จเป็นอันมากได้ออกไปในโลกแล้ว 1 ยอห์น 4:1

อีกวัตถุประสงค์หนึ่ง นอกเหนือจากการระบุบทบาทเชิงพยากรณ์ของสหรัฐอเมริกาในการศึกษานี้

คือเพื่อระบุข่าวสารลับจากพระธรรมวิวรณ์ซึ่งพระเยซูทรงซ่อนไว้จนถึงคนรุ่นนี้โดยเฉพาะ

“สิ่งลึกลับทั้งหลายเป็นของพระยาห์เวห์พระเจ้าของเรา

แต่สิ่งทั้งหลายที่ทรงสำแดงนั้นเป็นของเราและของบุตรหลานของเราเป็นนิตย์

เพื่อเราจะได้กระทำตามถ้อยคำทั้งสิ้นแห่งธรรมบัญญัตินี้” เฉลยธรรมบัญญัติ 29:29

ความลึกลับเชิงพยากรณ์ของพระเจ้าที่ทรงสำแดงนั้น

มีขึ้นเพื่อให้บรรดาผู้ที่ได้รับความลึกลับนั้นสามารถรักษาธรรมบัญญัติของพระองค์ได้

มนุษย์จะรักษาธรรมบัญญัติของพระองค์ได้ก็ต่อเมื่อธรรมบัญญัตินั้นถูกจารึกไว้บนดวงใจของเขา ความลึกลับที่

กำลังถูกเปิดเผยในพระธรรมวิวรณ์นั้นเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการที่พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงจารึกธรรมบัญญัติของพระเจ้าไว้ในส่วนลึกภายในและในดวงใจของเรา ความลึกลับที่ถูกเปิดเผยแก่ประชากรของเจ้านั้น

เมื่อและหากได้รับการยอมรับโดยความเชื่อแล้ว ก็สถาปนาพันธสัญญาใหม่

ดูเถิด วันเวลากำลังมาถึง พระยาห์เวห์ตรัส เมื่อเราจะกระทำพันธสัญญาใหม่กับพงศ์พันธุ์อิสราเอล

และกับพงศ์พันธุ์ยูดาห์ มิใช่ตามพันธสัญญาซึ่งเราได้กระทำกับบรรพบุรุษของเขาทั้งหลาย

ในวันที่เราได้จับมือเขาเพื่อนำเขาออกจากแผ่นดินอียิปต์ พันธสัญญาของเรานั้นเขาทั้งหลายได้ละเมิดเสีย

แม้ว่าเราได้เป็นดุษณีของเขากลับหลาย พระยาห์เวห์ตรัสดังนี้

แต่นี้เป็นพันธสัญญาซึ่งเราจะกระทำกับพงศ์พันธุ์อิสราเอล ภายหลังวันเวลาเหล่านั้น พระยาห์เวห์ตรัสว่า

เราจะบรรจุธรรมบัญญัติของเราไว้ในเขาทั้งหลาย และจะจารึกไว้บนดวงใจของเขา

และเราจะเป่าแตรของเขา และเขาทั้งหลายจะเป็นประชากรของเรา เยเรมีย์ 31:31-33

“ในวารสารสุดท้ายแห่งประวัติศาสตร์ของโลกนี้
พันธสัญญาของพระเจ้ากับประชากรของพระองค์ผู้รักษาพระบัญญัติทั้งหลาย
จะต้องได้รับการต่ออายุขึ้นใหม่” Review and Herald, February 26, 1914.

วิวรณ์ 1:1–3 ข่าวน่าตื่นเต้นสุดท้าย:

วิวรณ์แห่งพระเยซูคริสต์ ซึ่งพระเจ้าได้ประทานแก่พระองค์
เพื่อทรงสำแดงแก่บรรดาผู้รับใช้ของพระองค์ถึงสิ่งทั้งหลายซึ่งจะต้องบังเกิดขึ้นในไม่ช้านี้
และพระองค์ได้ทรงส่งทูตสวรรค์ของพระองค์มาสำแดงหมายนั้นแก่ยอห์น ผู้รับใช้ของพระองค์
ผู้ซึ่งเป็นพยานถึงพระวจนะของพระเจ้า และถึงคำพยากรณ์ของพระเยซูคริสต์ และถึงสิ่งสารพัดที่ท่านได้เห็น
ความสุกมั่งแก่ผู้อ่าน และแก่บรรดาผู้ที่ฟังถ้อยคำแห่งคำพยากรณ์นี้
และถือรักษาสิ่งทั้งปวงซึ่งเขียนไว้ในนั้น เพราะว่าเวลานั้นใกล้เข้ามาแล้ว วิวรณ์ 1:1–3

ข้อพระคัมภีร์สามข้อแรกของพระธรรมวิวรณ์บทที่หนึ่งระบุว่า “การสำแดงของพระเยซูคริสต์”
เป็นสารสุดท้ายสำหรับมวลมนุษยชาติ เห็นได้ชัดว่าเป็นสาร เพราะ “การสำแดงของพระเยซูคริสต์”
ได้ทรงรับจากพระบิดาในสวรรค์เพื่อสำแดงแก่บรรดาผู้รับใช้ของพระองค์ถึงสิ่งซึ่ง “จะต้องเกิดขึ้นในไม่ช้า”

เราถูกบอกให้พิจารณาว่า “พระวิญญาณบริสุทธิ์ได้ทรงจัดวางสิ่งทั้งหลายไว้เช่นนั้น
ทั้งในการประทานคำพยากรณ์” และอีกทั้ง “ในเหตุการณ์ทั้งหลายที่ถูกพรรณนาไว้”:

“พระวิญญาณบริสุทธิ์ได้ทรงจัดวางทุกสิ่งไว้เช่นนั้น
ทั้งในการประทานคำพยากรณ์และในเหตุการณ์ที่พรรณนาไว้
เพื่อสอนว่าผู้เป็นตัวแทนมนุษย์จะต้องถูกกันให้อยู่พ้นจากสายตา ซ่อนไว้ในพระคริสต์
และองค์พระผู้เป็นเจ้า พระเจ้าแห่งสวรรค์ พร้อมทั้งพระบัญญัติของพระองค์ จะต้องได้รับการยกย่องเทิดทูน
จงอ่านพระธรรมดาเนียล
จงทบทวนประวัติศาสตร์ของบรรดาอาณาจักรที่ปรากฏเป็นภาพแทนอยู่ในนั้นที่ละข้อทีละตอน”
Testimonies to Ministers, 112.

“เหตุการณ์ที่พรรณนาไว้” และรวมทั้ง “การประทานคำพยากรณ์”

ในข้อสามข้อแรกของพระธรรมวิวรณ์บทที่หนึ่ง

แสดงให้เห็นอย่างชัดเจนถึงกระบวนการเป็นลำดับขั้นว่าพระเจ้าทรงสื่อสารกับมนุษย์อย่างไร
และยังระบุด้วยว่าข่าวสารที่ถูกสื่อสารนั้นเรียกว่า “วิวรณ์ของพระเยซูคริสต์”

จากนั้นพระเยซูคริสต์ทรงกระทำสองสิ่งกับข่าวสารซึ่งพระองค์ทรงได้รับจากพระเจ้า

พระองค์ทรงส่งข่าวสารนั้นโดยทางทูตสวรรค์ของพระองค์

และทรงสำแดงข่าวสารของพระองค์โดยทางทูตสวรรค์นั้นด้วย

แล้วทูตสวรรค์ของพระองค์ก็นำข่าวสารนั้นไปยังยอห์นผู้เผยพระวจนะ ผู้ซึ่งได้บันทึกข่าวสารนั้นไว้

และส่งไปยังคริสตจักรทั้งหลายเพื่อท่านและข้าพเจ้า ข้อพระคัมภีร์สามข้อแรกนั้นได้รับการ “จัดวางไว้เช่นนั้น”

โดย “พระวิญญาณบริสุทธิ์” เพื่อเน้นย้ำถึง “ข่าวสาร” และ “กระบวนการแห่งการสื่อสาร”

ที่เกี่ยวข้องกับการถ่ายทอดข่าวสารนั้น

ข้อพระคัมภีร์ทั้งสามข้อที่เรากำลังพิจารณายู่นี้นำเสนอข่าวสารสุดท้ายแก่บรรดามนุษยชาติ

แต่ไม่ใช่เพียงข่าวสารสุดท้ายเท่านั้น—ที่สำคัญยิ่งกว่านั้น ข้อทั้งสามนี้เป็นข่าวสาร “คำเตือน”

สุดท้ายถึงชาวโลกทั้งสิ้น คุณลักษณะในฐานะ “คำเตือน”

ของข่าวสารนี้ปรากฏชัดเมื่อมีการระบุถึงคนจำพวกหนึ่งว่าเป็น “ผู้มีความสุข” เพราะได้อ่าน ได้ยิน และได้รับการ

“สิ่งทั้งหลายที่เขียนไว้ในนั้น” มีคนจำพวกหนึ่งที่จะไม่อ่าน และจะไม่ยินคำเตือนซึ่งสำแดงไว้ในฐานะ

“วิวรณ์แห่งพระเยซูคริสต์” เป็นไปไม่ได้เลยที่คนเหล่านี้จะได้รับพระพร
เห็นได้ชัดว่าถ้ามีคนจำพวกหนึ่งได้รับพระพรเพราะอ่าน ได้ยิน และได้รับคำสั่งทั้งหลายที่เขียนไว้นั้น
ก็ย่อมมีคนอีกจำพวกหนึ่งที่ไม่ได้รับพระพร บุคคลหนึ่งจะอ่าน จะยิน
และจะรักษาข่าวสารแห่งวิวรณ์ของพระเยซูคริสต์หรือไม่? ถ้าเป็นเช่นนั้น เขาจะได้รับพระพร ถ้าไม่เช่นนั้น
เขาจะถูกสาปแช่ง

“ผู้เผยพระวจนะกล่าวว่า ‘ความสุขมีแก่ผู้ที่อ่าน’—มีบางคนที่จะไม่อ่าน; พระพรนั้นมิได้มีไว้สำหรับพวกเขา
‘และบรรดาผู้ที่ได้ยิน’—มีบางคนเช่นกันที่ปฏิเสธจะฟังสิ่งใด ๆ เกี่ยวกับคำพยากรณ์;
พระพรนั้นมิได้มีไว้สำหรับคนจำพวกนี้ ‘และรักษาสิ่งสารพัดที่เขียนไว้ในนั้น’—มีคนเป็นอันมากปฏิเสธที่จะ
เอาใจใส่คำเตือนและคำชี้แนะที่บรรจุอยู่ในพระธรรมวิวรณ์;
ไม่มีผู้ใดในบรรดาคนเหล่านี้จะอ้างสิทธิ์ในพระพรที่ทรงสัญญาไว้ได้ ทุกคนที่เยาะเย้ยเรื่องราวแห่งคำพยากรณ์
และล้อเลียนสัญลักษณ์ทั้งหลายที่ได้ประทานไว้อย่างสง่าและศักดิ์สิทธิ์ในที่นี้
ทุกคนที่ปฏิเสธจะปฏิรูปชีวิตของตนและเตรียมพร้อมสำหรับการเสด็จมาของบุตรมนุษย์
จะปราศจากพระพร” The Great Controversy, 341.

วลีว่า “เวลาใกล้มาถึงแล้ว” ในข้อสามบ่งชี้ว่า
มีช่วงเวลาเฉพาะหนึ่งในประวัติศาสตร์ที่สารแห่งคำเตือนสุดท้ายมาถึง “เวลา” — (เป็นเวลาเฉพาะ)
“ใกล้มาถึงแล้ว” เวลาที่เฉพาะเจาะจงหนึ่งกำลังจะมาถึง เพราะเวลา “ใกล้มาถึงแล้ว” และประชากรของพระเจ้า
(ซึ่งมีโยฮันเป็นตัวแทน) เข้าใจสารนั้นก่อนที่ “เวลา” จะมาถึง
โยฮันได้เขียนพระธรรมวิวรณ์ราวปลายคริสต์ศตวรรษที่หนึ่ง ถึงกระนั้น
ข้อพระคัมภีร์เหล่านี้ก็ชี้ให้เห็นว่ามีจุดหนึ่งในประวัติศาสตร์ ซึ่งอยู่ไกลหลังจาก ค.ศ. 100
ที่สารแห่งคำเตือนสุดท้ายจะถูกประกาศ และเมื่อ “เวลา” นั้น “ใกล้มาถึงแล้ว” สารที่ระบุถึง
“เหตุการณ์ทั้งหลายซึ่งจะต้องเกิดขึ้นในไม่ช้านี้” จะถูกสำแดงแก่ผู้รับใช้ทั้งหลายของพระเจ้า

ในชุดบทความนี้ จะใช้พระคัมภีร์และงานเขียนของ Ellen White เป็นหลักฐานอ้างอิงที่มีอำนาจ
เพื่อยืนยันคำอธิบายของข้อพระคัมภีร์ที่เราอ้างถึง

เราจะอ้างถึงกฎแห่งการตีความคำพยากรณ์ที่วิลเลียม มิลเลอร์ได้รวบรวมไว้ และกฎต่าง ๆ
ที่ระบุไว้ในหนังสือรวบรวมชื่อ Prophetic Keys ด้วย อีกทั้งเราจะใช้การศึกษาคำพยากรณ์ที่เรียกว่า
Habakkuk’s Tables ด้วยเช่นกัน

เราไม่ได้มุ่งหมายที่จะกำหนดนิยามกฎทุกข้อที่เราใช้ เพื่อความกระชับ เราจะเพียงอ้างถึงชุดรวบรวม
Prophetic Keys สำหรับผู้ใดที่ประสงค์จะอ่านข้อพิสูจน์ของกฎนั้นโดยละเอียดมากขึ้น ในชุด Habakkuk’s
Tables เรามุ่งที่จะชี้ให้เห็นถึงการนำเสนอบางประการซึ่งหัวข้อที่เราจะกล่าวแต่จะต้องโดยสังเขปนั้น
ได้รับการหยิบยกขึ้นพิจารณาอย่างลึกซึ้งยิ่งกว่าเดิม

ขณะที่เราศึกษาพระธรรมวิวรณ์ไปด้วยกัน เราส่งเสริมการมีส่วนร่วมแสดงความคิดเห็นในที่สาธารณะ
แต่เราจะต้องสนองเฉพาะต่อข้อคิดเห็นที่เอื้อต่อการศึกษาซึ่งกำลังดำเนินอยู่นี้เท่านั้น
ขอบเขตของการอภิปรายของเราจะครอบคลุมถึงชุดการนำเสนอในปัจจุบัน หลักเกณฑ์เชิงพยากรณ์ที่เราใช้
และข้อมูลที่พบในตารางของฮาบากุก

วิวรณ์แห่งพระเยซูคริสต์ ซึ่งพระเจ้าได้ประทานแก่พระองค์
เพื่อทรงสำแดงแก่บรรดาผู้รับใช้ของพระองค์ถึงสิ่งทั้งหลายซึ่งจะต้องบังเกิดขึ้นในไม่ช้านี้
และพระองค์ได้ทรงใช้ทูตสวรรค์ของพระองค์มาแจ้งด้วยเครื่องหมายแก่ยอห์นผู้รับใช้ของพระองค์
คือผู้ซึ่งได้เป็นพยานถึงพระวจนะของพระเจ้า และถึงคำพยานของพระเยซูคริสต์
และถึงสารพัดสิ่งที่ท่านได้เห็น ความสุขมีแก่ผู้ที่อ่าน และแก่บรรดาผู้ที่ฟังถ้อยคำแห่งคำพยากรณ์นี้

และรักษาสิ่งทั้งหลายที่เขียนไว้ในนั้น เพราะว่าเวลานั้นใกล้เข้ามาแล้ว วิวรณ์ 1:1-3

คำภาษากรีกที่แปลว่า "signified" มีความหมายว่า "บ่งชี้" พระองค์ทรงส่งข่าวสารนั้นมาโดยทูตสวรรค์ "ของพระองค์" และทรงบ่งชี้ข่าวสารนั้นโดยทูตสวรรค์ "ของพระองค์" ทูตสวรรค์ "ของพระองค์" คือกาเบรียล

ถ้อยคำของทูตสวรรค์ที่ว่า "ข้าพเจ้า คือ กาเบรียล ผู้ยืนอยู่เฉพาะพระพักตร์พระเจ้า" แสดงให้เห็นว่าเขาดำรงตำแหน่งอันทรงเกียรติยิ่งในราชสำนักแห่งสวรรค์ เมื่อเขามาพร้อมกับข่าวสารถึงดาเนียล เขากล่าวว่า "ไม่มีผู้ใดยืนหยัดร่วมกับข้าพเจ้าในเรื่องเหล่านี้ นอกจากมีคาเอล [พระคริสต์] เจ้านายของท่าน" ดาเนียล 10:21 พระผู้ช่วยให้รอดตรัสถึงกาเบรียลในพระธรรมวิวรณ์ โดยกล่าวว่า "พระองค์ทรงใช้ทูตสวรรค์ของพระองค์มาแสดงหมายสำคัญแก่ยอห์นผู้รับใช้ของพระองค์" วิวรณ์ 1:1 "The Desire of Ages, 99.

ทูตสวรรค์กาเบรียลถูกทรงใช้ให้มาพร้อมกับข่าวสาร และทูตสวรรค์กาเบรียลก็ได้เพียงแต่นำข่าวสารมาเท่านั้น แต่ยังเป็นตัวแทนของข่าวสารนั้นด้วย เมื่อนุชชชาติมาถึงจุดหนึ่งในประวัติศาสตร์ซึ่ง "เวลาใกล้จะมาถึงแล้ว" สำหรับการประกาศข่าวสารคำเตือนสุดท้าย ข่าวสารสุดท้ายนั้นก็ถูกแทนด้วยทูตสวรรค์องค์หนึ่ง ในพระธรรมวิวรณ์ "ข่าวสาร" มักถูกแทนด้วยทูตสวรรค์ และแน่นอนว่าคำภาษากรีกซึ่งแปลว่า "ทูตสวรรค์" ในพระธรรมวิวรณ์นั้น มีความหมายว่า ผู้ส่งสาร

การสำแดงทุกประการแห่งความจริงของพระเจ้าที่ได้มาถึงในประวัติศาสตร์นั้น ย่อมเป็นการสำแดงของพระเยซูคริสต์อย่างแน่นอน แต่การสำแดงของพระเยซูคริสต์ในพระธรรมวิวรณ์ บทที่หนึ่งนั้น เป็นคำเตือนครั้งสุดท้ายสำหรับมวลมนุษยชาติ และเกิดขึ้น ณ ช่วงเวลาเฉพาะหนึ่ง ซึ่งถูกพรรณนาไว้ว่าเป็น "เวลา" ในพระธรรมวิวรณ์ยังมีอีกตอนหนึ่งที่ยอห์นอ้างถึงว่า "เวลานั้นใกล้เข้ามาแล้ว" ข้อความอีกตอนนั้นเป็นพยานปากที่สองเพื่อใช้ทดสอบข้ออ้างเบื้องต้นที่ข้าพเจ้าได้กล่าวไว้เกี่ยวกับข้อหนึ่งถึงข้อสาม

และท่านกล่าวแก่ข้าพเจ้าว่า ถ้อยคำเหล่านี้สัตย์ซื่อและจริงแท้ และองค์พระผู้เป็นเจ้า พระเจ้าแห่งผู้เผยพระวจนะบริสุทธิ์ทั้งหลาย ได้ทรงส่งทูตสวรรค์ของพระองค์มาเพื่อสำแดงแก่บรรดาผู้รับใช้ของพระองค์ถึงสิ่งทั้งหลายซึ่งจะต้องบังเกิดขึ้นในไม่ช้า ดูกิจการ เรามาโดยเร็ว เป็นสุขแก่ผู้ที่รักษาถ้อยคำแห่งคำพยากรณ์ในหนังสือนี้

และข้าพเจ้า ยอห์น ได้เห็นสิ่งเหล่านี้ และได้ยินสิ่งเหล่านี้ และเมื่อข้าพเจ้าได้ยินและได้เห็นแล้ว ข้าพเจ้าก็กราบลงจะนมัสการที่เท้าของทูตสวรรค์ผู้ซึ่งได้สำแดงสิ่งเหล่านี้แก่ข้าพเจ้า

แล้วท่านกล่าวแก่ข้าพเจ้าว่า "อย่ากระทำเช่นนั้นเลย เพราะเราก็เป็นผู้รับใช้ร่วมกับท่าน และร่วมกับพี่น้องของท่านคือบรรดาผู้เผยพระวจนะ และกับบรรดาผู้ที่รักษาถ้อยคำแห่งหนังสือนี้ จงนมัสการพระเจ้า"

และท่านกล่าวแก่ข้าพเจ้าว่า อย่าพเนกถ้อยคำแห่งคำพยากรณ์ในหนังสือม้วนนี้ไว้ เพราะว่าเวลานั้นใกล้เข้ามาแล้ว ผู้ใดธรรม ก็ให้ผู้นั้นธรรมต่อไป และผู้ใดโสโครก ก็ให้ผู้นั้นโสโครกต่อไป และผู้ใดชอบธรรม ก็ให้ผู้นั้นชอบธรรมต่อไป และผู้ใดบริสุทธิ์ ก็ให้ผู้นั้นบริสุทธิ์ต่อไป วิวรณ์ 22:6-11

ในตอนท้ายของพระธรรมวิวรณ์ เราพบเรื่องเดียวกันกับที่ปรากฏในตอนต้นของพระธรรมวิวรณ์ กระบวนการแห่งการสื่อสารและสารนั้นถูกกล่าวถึงอีกครั้ง เมื่อ "องค์พระผู้เป็นเจ้า พระเจ้า" ได้ "ทรงใช้ทูตสวรรค์ของพระองค์มาแสดงแก่ผู้รับใช้ทั้งหลายของพระองค์ถึงสิ่งทั้งหลายซึ่งจะต้องเกิดขึ้นในไม่ช้า"

และทันทีที่บรรดาผู้รับใช้ได้รับการสำแดงสารซึ่งซับซ้อนถึง “สิ่งทั้งหลายซึ่งจะต้องเกิดขึ้นในไม่ช้า” แล้ว พระคริสต์ก็ทรงประกาศว่าพระองค์กำลังเสด็จมาโดยเร็ว นี่คือการที่มาก่อนการเสด็จมาครั้งที่สองของพระคริสต์ และนั่นจึงเป็นสารคำเตือนสุดท้าย—คือสารเดียวกันทุกประการที่ถูกนำเสนอในฐานะ “วิวรณ์ของพระเยซูคริสต์” ในข้อหนึ่งของบทที่หนึ่ง พระพรที่ทรงสัญญาไว้ในสามข้อแรกของพระธรรมวิวรณ์นั้น ถูกกล่าวซ้ำอีกครั้งด้วยถ้อยคำว่า “ความสุขมีแก่ผู้ที่รักษาถ้อยคำแห่งคำพยากรณ์ในหนังสือนี้”

ในข้อพระคัมภีร์เหล่านี้ เราพบการขยายความของกระบวนการสื่อสารที่ได้กล่าวไว้ในบทที่หนึ่ง เพราะเราพบว่า หลังจากกาเบรียลได้ถ่ายทอดสารนั้นแก่ยอห์นแล้ว ยอห์นก็ถูกสารนั้นครอบงำจนสิ้นพันอย่างยิ่งถึงกับพยายามนํัสการกาเบรียล ซึ่งกาเบรียลจึงใช้ความเข้าใจผิดของยอห์นนั้นเพื่อชี้ให้เห็นว่า ทูตสวรรค์ในสวรรค์ ผู้เผยพระวจนะบนแผ่นดินโลก และบรรดาผู้ที่รักษาถ้อยคำแห่งสารนั้น ล้วนเป็น “ผู้รับใช้ร่วมกัน” ซึ่งพึงนมัสการพระเจ้าองค์พระผู้สร้าง มิใช่สิ่งทรงสร้างของพระเจ้า

ข้อพระคัมภีร์เหล่านี้กำลังพรรณนาถึงเหตุการณ์และข่าวสารเดียวกันกับที่เรากำลังพิจารณาอยู่ในบทที่หนึ่ง ข้อเหล่านี้กำลังกล่าวซ้ำถึงพระวจนะอันศักดิ์สิทธิ์และแท้จริง ซึ่งสำแดงแก่ผู้รับใช้ของพระเจ้าถึงสิ่งที่จำต้องเกิดขึ้นในไม่ช้า ข่าวสารถูกวางไว้อีกครั้งหนึ่งในบริบทของกระบวนการสื่อสารระหว่างพระเจ้ากับผู้รับใช้ของพระองค์ ในบทที่ยี่สิบสอง เราพบหลักฐานเพิ่มเติมว่าข่าวสารนั้นคือข่าวสารคำเตือนสุดท้าย เพราะ “เวลา” ที่ “ใกล้เข้ามาแล้ว” ถูกระบุว่าเกิดขึ้นในช่วงก่อนที่เวลาทดลองของมนุษย์จะสิ้นสุดลงทันที เนื่องจากคำประกาศที่ว่า “คนอธรรมก็ให้เขาอธรรมต่อไป และคนโสโครกก็ให้เขาโสโครกต่อไป และคนชอบธรรมก็ให้เขาชอบธรรมต่อไป และคนบริสุทธิ์ก็ให้เขาบริสุทธิ์ต่อไป” เป็นเครื่องหมายแห่งการสิ้นสุดของเวลาทดลอง อันเป็นการบ่งชี้ถึงการเริ่มต้นของภัยพิบัติเจ็ดประการสุดท้าย ซึ่งต่อมาก็สิ้นสุดลงพร้อมกับการเสด็จมาครั้งที่สองของพระคริสต์

“ในเวลานั้น มีคาเอล เจ้าผู้ครองยิ่งใหญ่ ผู้ยืนหยัดเพื่อชนชาติของท่าน จะลุกขึ้น และจะมีเวลายากลำบากอย่างไม่เคยมีมาตั้งแต่มีประชาชาติจนถึงเวลานั้น และในเวลานั้นชนชาติของท่านจะได้รับการช่วยให้พ้น คือทุกคนที่พบว่ามีชื่อเขียนไว้ในหนังสือนั้น” ดาเนียล 12:1”

“เมื่อข่าวสารของทูตสวรรค์องค์ที่สามสิ้นสุดลง พระเมตตาก็ไม่ทรงวิงวอนแทนชาวโลกผู้มีความผิดอีกต่อไป ประชากรของพระเจ้าได้ทำงานของตนสำเร็จแล้ว พวกเขาได้รับ ‘ฝนชุกปลายฤดู’ ‘การชุบใจขึ้นใหม่จากพระพักตร์ขององค์พระผู้เป็นเจ้า’ และพวกเขาได้เตรียมพร้อมสำหรับโมงยามแห่งการทดลองที่อยู่เบื้องหน้าพวกเขา ทูตสวรรค์ทั้งหลายกำลังเร่งรีบไปมาในสวรรค์ ทูตสวรรค์องค์หนึ่งซึ่งกลับมาจากโลกประกาศว่าหน้าที่ของตนเสร็จสิ้นแล้ว; การทดสอบครั้งสุดท้ายได้มาถึงโลกแล้ว และบรรดาผู้ที่ได้พิสูจน์ตนว่าสัตย์ซื่อต่อพระบัญญัติอันศักดิ์สิทธิ์ก็ได้รับ ‘ตราของพระเจ้าผู้ทรงพระชนม์’ แล้ว จากนั้นพระเยซูทรงยุติการทูลขอแทนมนุษย์ในสถานนมัสการเบื้องบน พระองค์ทรงยกพระหัตถ์ทั้งสองขึ้น และตรัสด้วยพระสุรเสียงอันดังว่า ‘สำเร็จแล้ว!’ และพลโยธาทูตสวรรค์ทั้งสิ้นต่างวางมงกุฎของตนลง ขณะที่พระองค์ทรงประกาศด้วยถ้อยคำอันเคร่งขรึมว่า ‘คนอธรรมก็ให้เขาอธรรมต่อไป และคนโสโครกก็ให้เขาโสโครกต่อไป และคนชอบธรรมก็ให้เขาชอบธรรมต่อไป และคนบริสุทธิ์ก็ให้เขาบริสุทธิ์ต่อไป’ วิวรณ์ 22:11 ทุกกรณีได้รับการตัดสินแล้วเพื่อชีวิตหรือความตาย”

สงครามครั้งยิ่งใหญ่, 613.

ณ ตอนต้นของพระธรรมวิวรรณ์และณ ตอนท้ายของพระธรรมวิวรรณ์ เรื่องราวเดียวกันนี้ได้ถูกนำเสนอไว้ เมื่อนำข้อพระคัมภีร์ทั้งสองตอนมาประกอบเข้าด้วยกัน เราจึงเข้าใจได้ว่า “การสำแดงของพระเยซูคริสต์” คือข่าวสารเตือนครั้งสุดท้ายแก่มนุษยชาติก่อนการเสด็จมาครั้งที่สองของพระคริสต์ ข่าวสารนี้ถูกสำแดงในเชิงสัญลักษณ์โดยทูตสวรรค์องค์หนึ่งซึ่งมาถึงก่อนเวลาการปิดประตูพระกรุณาไม่นาน ข่าวสารนี้แบ่งมนุษยชาติออกเป็นสองจำพวก โดยพิจารณาจากว่าพวกเขาอ่าน ฟัง และรักษาข่าวสารซึ่งถูกเปิดเผยนั้นไว้หรือไม่ เมื่อ “เวลาใกล้เข้ามาแล้ว” คือก่อนที่เวลาการปิดประตูพระกรุณาจะมาถึงไม่นานนัก

“เมื่อเราเข้าใจจุดสิ้นสุดแห่งประวัติศาสตร์ของโลกนี้ คำพยากรณ์ทั้งหลายที่เกี่ยวข้องกับยุคสุดท้ายนั้นยิ่งเรียกร้องให้เราศึกษาเป็นพิเศษ พระธรรมเล่มสุดท้ายของพันธสัญญาใหม่เปี่ยมด้วยความจริงที่เราจำเป็นต้องเข้าใจ ขาดานได้กระทำให้จิตใจของคนเป็นอันมากมืดบอดไป จนพวกเขายินดียิ่งรับเอาข้ออ้างใด ๆ ก็ตามเพื่อจะไม่ศึกษาพระธรรมวิวรรณ์”

“พระธรรมวิวรรณ์ เมื่อเชื่อมโยงกับพระธรรมดาเนียล ย่อมเรียกร้องให้มีการศึกษาอย่างใกล้ชิด ให้ครูทุกคน ผู้ยาเกรงพระเจ้าพิจารณาว่าจะเข้าใจและนำเสนอพระคัมภีร์ที่ถูกต้องซึ่งพระผู้ช่วยให้รอดของเราได้เสด็จมาด้วย พระองค์เองเพื่อทรงสำแดงแก่ยอห์น ผู้รับใช้ของพระองค์ ให้ชัดเจนที่สุดได้อย่างไร—“วิวรรณ์ของพระเยซูคริสต์” ซึ่งพระเจ้าได้ทรงประทานแก่พระองค์ เพื่อสำแดงแก่บรรดาผู้รับใช้ของพระองค์ถึงเหตุการณ์ทั้งหลายซึ่งจะต้องบังเกิดขึ้นในไม่ช้า’ ไม่ควรมีผู้ใดท้อใจในการศึกษาพระธรรมวิวรรณ์เพราะสัญลักษณ์ที่ดูกลับของพระธรรมนี้ ‘ถ้าผู้ใดในพวกท่านขาดสติปัญญา ก็ให้ผู้นั้นหลุดออกจากพระเจ้า ผู้ประทานแก่คนทั้งปวงอย่างบริบูรณ์และไม่ทรงตำหนิตีเดียวน’ ‘ความสุขมีแก่ผู้ที่ได้อ่าน และแก่บรรดาผู้ที่ได้ฟังถ้อยคำแห่งคำพยากรณ์นี้ และถือรักษาสิ่งสารพัดที่เขียนไว้ therein เพราะว่าเวลาก็ใกล้เข้ามาแล้ว’

เราจะต้องประกาศแก่โลกถึงความจริงอันยิ่งใหญ่และเคร่งขรึมซึ่งบรรจุอยู่ในพระธรรมวิวรรณ์ ความจริงเหล่านี้จะต้องแทรกซึมเข้าสู่แบบแผนและหลักการทั้งสิ้นของคริสตจักรของพระเจ้า ควรมีการศึกษาพระธรรมนี้อย่างใกล้ชิดและขยันหมั่นเพียรมากยิ่งขึ้น และมีการนำเสนอความจริงทั้งหลายที่อยู่ในพระธรรมนั้นด้วยความจริงจังมากยิ่งขึ้น ความจริงซึ่งเกี่ยวข้องกับทุกคนที่กำลังมีชีวิตอยู่ในยุคสุดท้ายเหล่านี้ ทุกคนที่กำลังเตรียมพร้อมเพื่อจะเฝ้าพบองค์พระผู้เป็นเจ้าของตน ควรทำให้พระธรรมเล่มนี้เป็นหัวข้อแห่งการศึกษาและการอธิษฐานอย่างจริงจัง พระธรรมนี้เป็นไปตามที่ชื่อของมันบ่งบอกโดยแท้—คือวิวรรณ์แห่งเหตุการณ์สำคัญยิ่งที่สุดซึ่งจะเกิดขึ้นในวาระสุดท้ายแห่งประวัติศาสตร์โลกนี้ ยอห์นเพราะความไว้วางใจอันสัตย์ซื่อต่อพระวาทะของพระเจ้าและต่อคำพยากรณ์ของพระคริสต์ จึงถูกเนรเทศไปยังเกาะปัทมอส แต่การถูกเนรเทศนั้นมิได้แยกเขาออกจากพระคริสต์ องค์พระผู้เป็นเจ้าได้เสด็จมาเยี่ยมผู้รับใช้ผู้สัตย์ซื่อของพระองค์ในระหว่างการเนรเทศนั้น และประทานคำสั่งสอนแก่เขาเกี่ยวกับสิ่งที่จะบังเกิดขึ้นแก่โลก”

“คำสอนนี้มีความสำคัญอย่างยิ่งยวดสำหรับเรา เพราะเรากำลังมีชีวิตอยู่ในวาระสุดท้ายแห่งประวัติศาสตร์ของโลกนี้ อีกไม่นานเราจะเข้าสู่ความสำเร็จครบถ้วนของเหตุการณ์ต่าง ๆ ซึ่งพระคริสต์ได้ทรงสำแดงแก่ยอห์นว่าจะต้องบังเกิดขึ้น เมื่อบรรดาผู้สื่อสารขององค์พระผู้เป็นเจ้านำเสนอความจริงอันเคร่งขรึมเหล่านี้ พวกเขาจะต้องตระหนักว่าตนกำลังจัดการกับเรื่องราวที่มีความสำคัญชั่ววันรันดร์

และพวกเขาควรแสวงหาบัพติศมาแห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์ เพื่อพวกเขาจะได้กล่าว
ไม่ใช่ถ้อยคำของตนเอง แต่เป็นถ้อยคำซึ่งพระเจ้าประทานแก่พวกเขา”

“พระธรรมวิวรณ์จะต้องถูกเปิดเผยแก่ประชาชน
หลายคนได้รับการสั่งสอนว่าพระธรรมนี้เป็นหนังสือที่ถูกผนึกไว้ แต่แท้จริงแล้ว
มันถูกผนึกไว้เฉพาะแก่ผู้ที่ปฏิเสธสิ่งธรรมและความสว่างเท่านั้น
ความจริงทั้งหลายที่บรรจุอยู่ในนั้นจะต้องถูกประกาศ
เพื่อประชาชนจะมีโอกาสเตรียมพร้อมสำหรับเหตุการณ์ต่าง ๆ ซึ่งใกล้จะเกิดขึ้นในไม่ช้า ชาวของทูตสวรรค์
คือผู้ที่สามจะต้องถูกนำเสนอในฐานะความหวังประการเดียวสำหรับความรอดของโลกที่กำลังพินาศ”

“ภยันตรายในยุคสุดท้ายกำลังมาถึงเรา และในกิจการของเรา
เราจะต้องเตือนประชาชนถึงอันตรายที่พวกเขากำลังเผชิญอยู่ อย่าให้เหตุการณ์อันเคร่งขรึมที่คำพยากรณ์
นี้ได้เผยไว้ซึ่งจะเกิดขึ้นในไม่ช้านี้ถูกปล่อยไว้โดยไม่มีการกล่าวถึง เราเป็นผู้สื่อสารของพระเจ้า
และเราไม่มีเวลาจะสูญเสีย ผู้ที่ปรารถนาจะเป็นผู้ร่วมงานกับองค์พระเยซูคริสต์เจ้าของเรา
จะสำแดงความสนใจอย่างลึกซึ้งต่อความจริงทั้งหลายที่พบในหนังสือเล่มนี้ ด้วยปากกาและเสียง พวกเขาจะ
พยายามทำให้สิ่งอัศจรรย์ที่พระคริสต์เสด็จมาจากสวรรค์เพื่อทรงสำแดงนั้นเป็นที่เข้าใจอย่างแจ่มแจ้ง”
Signs of the Times, July 4, 1906.

กว่าหนึ่งร้อยปีก่อน ในปี 1906 เราได้รับการแจ้งว่า ในไม่ช้า “เราจะเข้าสู่การสำเร็จตามเหตุการณ์ต่าง ๆ
ซึ่งพระคริสต์ได้ทรงสำแดงแก่ยอห์นว่าจะต้องเกิดขึ้น” ข่าวสารนั้นยังคงถูกผนึกไว้ในปี 1906
เป็นสิ่งสำคัญที่จะต้องเข้าใจว่า ข่าวสารแห่งวิวรณ์ของพระเยซูคริสต์นั้นถูกเปิดเผยแก่ชนชาติของพระเจ้าก่อน
ที่เหตุการณ์ทั้งหลายจะเกิดขึ้นเพียงไม่นาน เราได้รับแจ้งว่า พระธรรมวิวรณ์ “ก็เป็นดังที่ชื่อของมันบ่งความหมาย
นั่นเอง—คือการเปิดเผยเหตุการณ์สำคัญยิ่งที่สุดซึ่งจะเกิดขึ้นในวาระสุดท้ายแห่งประวัติศาสตร์ของโลกนี้”

สิ่งเหล่านี้ถูกเปิดเผยออกเพื่อให้ประชากรของพระเจ้าอาจประกาศคำเตือน
เพื่อว่าบรรดาผู้ที่ได้ยินคำเตือนนั้นจะ “มีโอกาสเตรียมพร้อมสำหรับเหตุการณ์ต่าง ๆ ซึ่งใกล้จะเกิดขึ้นในไม่ช้า”
เป็นที่ควรสังเกตว่า
(เพราะยอห์นเป็นตัวแทนของประชากรของพระเจ้าในช่วงประวัติศาสตร์เมื่อข่าวสารถูกประกาศ)
ยอห์นระบุถึงสองประเด็นที่เขาถูกข่มเหงเพราะเหตุนี้ คือ
“เพราะความวางใจอย่างซื่อสัตย์ของเขาในพระวาระของพระเจ้า และคำพยาณของพระคริสต์” เขาจึง
“ถูกเนรเทศไปยังเกาะปัทมอส” เขาถูกเนรเทศเพราะเขายอมรับทั้งพระคัมภีร์และพระวิญญาณแห่งคำพยากรณ์
ซึ่งเป็น “คำพยาณของพระเยซู”

และข้าพเจ้าก็ขบลงแทบเท้าของท่านเพื่อจะนมัสการท่าน แต่ท่านกล่าวแก่ข้าพเจ้าว่า อย่าทำเช่นนั้นเลย
เราเป็นเพื่อนผู้รับใช้ร่วมกับท่าน และร่วมกับพวกพี่น้องของท่านผู้มีคำพยาณของพระเยซู
จงนมัสการพระเจ้าเถิด เพราะว่าคำพยาณของพระเยซูนั้นคือจิตวิญญาณแห่งคำพยากรณ์ วิวรณ์ 19:10

ยอห์นเป็นผู้แทนของชนกลุ่มหนึ่งในวาระสุดท้ายของโลก ผู้ซึ่งเข้าใจข่าวสารแห่งวิวรณ์ของพระเยซูคริสต์
และผู้ซึ่งถูกข่มเหงเพราะยึดมั่นทั้งพระคัมภีร์และพระวิญญาณแห่งคำพยากรณ์

ในสามข้อแรกของบทที่หนึ่ง

ได้มีการเน้นถึงกระบวนการสื่อสารระหว่างพระเจ้าพระบิดากับผู้รับใช้ทั้งหลายของพระองค์

บทที่ยี่สิบสองได้เพิ่มเติมเนื้อหาเกี่ยวกับกระบวนการสื่อสารนั้น

ข้อความทั้งสองตอนนี้เป็นจุดเริ่มต้นและจุดสิ้นสุดของพระธรรมวิวรณ์

และเมื่อพิจารณาาร่วมกันก็แสดงรายละเอียดเกี่ยวกับบทบาทของยอห์นในภาพประกอบเชิงพยากรณ์

เขามีชื่อเพียงผู้ที่ได้เขียนถ้อยคำแห่งพระธรรมวิวรณ์เท่านั้น

แต่ยังเป็นตัวแทนของผู้คนทั้งหลายในวาระสุดท้ายของโลกซึ่งประกาศสารแห่งคำเตือนสุดท้ายอีกด้วย

องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงประทานพระวจนะนั้น บรรดาผู้ที่ประกาศพระวจนะนั้นมีเป็นหมู่ใหญ่ สดุดี 68:11

ยอห์นได้ "เห็น" และ "ได้ยิน" "สิ่งทั้งหลาย" ที่ประกอบขึ้นเป็นสารนั้น และได้รับบัญชาให้เขียนและส่งสารนั้นไปยังคริสตจักรทั้งหลาย

ตรัสว่า เราเป็นอัลฟาและโอเมกา เป็นเบื้องต้นและเบื้องปลาย และว่า สิ่งที่เขาเห็นนั้น จงเขียนลงในหนังสือ และส่งไปยังคริสตจักรทั้งเจ็ดซึ่งอยู่ในเอเชีย คือไปยังเมืองเอเฟซัส และเมืองสมอร์นา และเมืองเปอร์แกมอส และเมืองธยาทรา และเมืองซาร์ดีส และเมืองฟีลาเดลเฟีย และเมืองเลาดีเซีย วิวรณ์ 1:19

สิ่งที่เขา "ได้ยิน" และ "ได้เห็น" นั้น

เขาได้รับพระบัญชาให้บันทึกไว้และส่งไปยังคริสตจักรทั้งเจ็ดแห่งในเอเซียน้อย

แต่เมื่อกล่าวถึงคริสตจักรแต่ละแห่ง พระเยซูได้ทรงบอกข้อความโดยตรงแก่ยอห์น

เพราะข้อความทุกฉบับที่ส่งถึงคริสตจักรทั้งเจ็ดต่างก็เริ่มต้นด้วยถ้อยคำว่า

"จงเขียนถึงทูตสวรรค์แห่งคริสตจักรที่อยู่ใน ..." พระเยซูได้ทรงบอกข้อความเฉพาะสำหรับคริสตจักรต่าง ๆ โดยตรงแก่ยอห์น.

พระเยซูทรงบอกแก่ยอห์น และพระเยซูยังทรงบอกยอห์นให้เขียนสิ่งที่เขาได้เห็นและได้ยิน

อีกทั้งครั้งหนึ่งพระเยซูทรงบอกยอห์นว่า "อย่า" เขียนสิ่งที่เขาได้ยินนั้น

และท่านร้องด้วยเสียงอันดัง เหมือนสิงโตคำราม และเมื่อท่านร้องแล้ว

ฟาร้องทั้งเจ็ดก็เปล่งเสียงของตนออกมา และเมื่อฟาร้องทั้งเจ็ดเปล่งเสียงของตนออกมาแล้ว

ข้าพเจ้ากำลังจะเขียน แต่ข้าพเจ้าได้ยินพระสุรเสียงจากสวรรค์ตรัสแก่ข้าพเจ้าว่า

"จงผนึกสิ่งทั้งหลายซึ่งฟาร้องทั้งเจ็ดได้เปล่งออกมานั้นไว้ และอย่าเขียนสิ่งเหล่านั้น" วิวรณ์ 10:3, 4

ยอห์นได้รับคำสั่งให้ผนึกสิ่งที่ฟาร้องทั้งเจ็ดได้กล่าวไว้ และในการกระทำนั้น

เขาก็กำลังผนึกสารแห่งฟาร้องทั้งเจ็ดนั้นไว้

เช่นเดียวกับที่ดาเนียลได้รับบัญชาให้ผนึกหนังสือของตนไว้จนถึงวาระสุดท้าย.

แต่เจ้า โอดาเนียล จงปิดถ้อยคำเหล่านั้นไว้ และผนึกหนังสือนั้นไว้จนถึงวาระสุดท้าย หลายคนจะวิ่งไปมา

และความรู้จะเพิ่มพูนขึ้น.... และท่านกล่าวว่า ดาเนียลเอ๋ย จงไปตามทางของเจ้าเถิด

เพราะถ้อยคำเหล่านั้นถูกปิดไว้และผนึกไว้จนถึงวาระสุดท้าย ดาเนียล 12:4, 9

"ภายหลังจากที่ฟาร้องทั้งเจ็ดนี้ได้เปล่งเสียงของตนแล้ว

คำบัญชาก็มาถึงยอห์นเช่นเดียวกับที่มาถึงดาเนียลเกี่ยวกับหนังสือเล่มเล็กนั้นว่า

'จงผนึกสิ่งทั้งหลายที่ฟาร้องทั้งเจ็ดได้กล่าวไว้ นั้นเสีย'" The Seventh-day Adventist Bible Commentary, volume 7, 971.

สิ่งที่เรากำลังชี้ให้เห็นคือ หังตอนต้นและตอนท้ายของพระธรรมวิวรณ์ได้ระบุว่า มีสารหนึ่งอยู่

และได้ระบุกระบวนการในการสื่อสารสารนั้นไว้ด้วย

บทบาทที่ยอห์นมีในการถ่ายทอดสารนั้นได้รับการกล่าวถึงอย่างเฉพาะเจาะจง

บางครั้งท่านเพียงเขียนสิ่งที่ท่านได้เห็นและได้ยิน ในบางคราวท่านได้รับการบอกให้จดตามคำบอก

และครั้งหนึ่งท่านได้รับคำสั่งไม่ให้เขียนสิ่งที่ท่านได้ยิน

สารแห่งการสำแดงของพระเยซูคริสต์นั้นประทานโดยพระบิดา แก่พระเยซู แก่กาเบรียล

และต่อจากนั้นแก่ผู้เผยพระวจนะยอห์น

ผู้ซึ่งได้รับมอบหมายความรับผิดชอบให้เขียนสารนั้นและส่งไปยังคริสตจักรทั้งหลาย

จงเขียนสิ่งทั้งหลายที่เจ้าได้เห็นแล้ว และสิ่งทั้งหลายที่เป็นอยู่ และสิ่งทั้งหลายที่จะเกิดขึ้นภายหลัง วิวรรณ์
1:19

อาจเป็นไปได้ที่ผู้อ่านจะอ่านชื่อพระคัมภีร์นั้นโดยไม่ตระหนักถึงหลักการเชิงพยากรณ์ที่ปรากฏอยู่ภายในพระบัญญัติที่ทรงมีแก่ยอห์นให้เขียน การจดบันทึก "สิ่งต่าง ๆ" ที่ได้เห็นและได้ยิน คือการบันทึกประวัติศาสตร์ร่วมสมัย เพราะในสมัยของยอห์น "สิ่งต่าง ๆ" เหล่านั้นได้เป็นอยู่แล้ว การบันทึกประวัติศาสตร์ร่วมสมัย และโดยการกระทำนั้นเองก็เป็นการจดบันทึกสิ่งที่จะเกิดขึ้นในอนาคตไปพร้อมกัน คือกฎเชิงพยากรณ์หลักในพระธรรมวิวรณ์ ยอห์นถูกใช้เพื่อเน้นย้ำและแสดงให้เห็นหลักการนั้นเองและความสำคัญของมัน เพราะโดยสาระสำคัญแล้วเขาได้รับคำสั่งให้เขียน "สิ่งทั้งหลายซึ่งเป็นอยู่ และ" โดยการกระทำนั้น ท่านก็จะได้เขียน "สิ่งทั้งหลายซึ่งจะเกิดขึ้นภายหลัง" เพราะประวัติศาสตร์ซ้ำรอย เทคนิคเชิงพยากรณ์นี้คือพระฉายาของพระเยซู เพราะฉายาเช่นคือชื่อ และพระนามของพระองค์ในวิวรณ์บทที่หนึ่งคืออัลฟาและโอเมกา พระองค์ทรงระบุจุดจบด้วยจุดเริ่มต้น

บัดนี้เราเพิ่งเริ่มต้นการศึกษาหนังสือ "The Revelation of Jesus Christ" และในเวลานี้เรากำลังพิจารณาชื่อพระคัมภีร์สามข้อแรกของบทที่หนึ่ง ข่าวสารแห่งคำเตือนสุดท้ายซึ่งมีชื่อว่า "The Revelation of Jesus Christ" ได้ถูกถ่ายทอดจากพระบิดาเจ้าสวรรค์ถึงพระเยซู ถึงกาเบรียล ถึงยอห์น ผู้ซึ่งบันทึกข่าวสารนั้นไว้ในหนังสือเพื่อส่งไปยังคริสตจักรทั้งหลาย เพราะข่าวสารนี้ถูกระบุชื่อโดยตรงว่า "The Revelation of Jesus Christ" จึงสำคัญที่จะสังเกตว่า ในบรรดาองค์ประกอบทั้งปวงที่ได้ถูกเขียนถึงมนุษย์ผ่านพระวจนะที่ได้รับการดลใจซึ่งสำแดงพระคริสต์นั้น ลักษณะเฉพาะประการหนึ่งเกี่ยวกับว่าพระเยซูทรงเป็นผู้ใดและทรงเป็นอะไร ได้ถูกแสดงให้เห็นผ่านกิจกรรมของยอห์นในการบันทึกข่าวสารนั้น เมื่อท่านเขียนถึงสิ่งทั้งหลายซึ่งเป็นอยู่ในเวลานั้น ท่านก็กำลังเขียนถึงสิ่งทั้งหลายซึ่งจะยังมาอีกด้วย

ความจริงเรื่องการซ้ำรอยของประวัติศาสตร์ได้รับการสำแดงให้เห็น เมื่อยอห์นเขียนคำเตือนสำหรับยุคสมัยของตน ซึ่งก็เป็นคำเตือนสำหรับกาลเวลาในอนาคตด้วยเช่นกัน เมื่อยอห์นเขียนถึงคริสตจักรทั้งเจ็ดในช่วงเริ่มต้นของคริสตจักรคริสเตียน เขาก็กำลังบันทึกคำเตือนสำหรับคริสตจักรคริสเตียนในวาระสุดท้ายของโลกด้วย คุณลักษณะประการนี้แห่งพระลักษณะของพระคริสต์ได้รับการสำแดงไว้ เมื่อพระคริสต์ทรงได้รับการขนานพระนามว่า อัลฟาและโอเมกา หรือเบื้องต้นและเบื้องปลาย หรือองค์แรกและองค์สุดท้าย แท้จริงแล้ว พระคัมภีร์ระบุว่าคุณลักษณะประการนี้แห่งพระลักษณะของพระคริสต์คือสิ่งที่พิสูจน์ว่าพระองค์ทรงเป็นพระเจ้าองค์เดียวเท่านั้น

ในบทแรกของพระธรรมวิวรณ์ เราพบว่าพระเยซูทรงสำแดงพระองค์เองว่าเป็นอัลฟาและโอเมกา

ข้าพเจ้าอยู่ในพระวิญญูณในวันขององค์พระผู้เป็นเจ้า และได้ยินเสียงอันดังอยู่เบื้องหลังข้าพเจ้า ดุจเสียงแตร กล่าวว่บัดนี้ เราเป็นอัลฟาและโอเมกา เป็นเบื้องต้นและเป็นเบื้องปลาย และสิ่งที่เจ้าเห็นนั้น จงเขียนไว้ในหนังสือ แล้วส่งไปยังคริสตจักรทั้งเจ็ดซึ่งอยู่ในแคว้นเอเชีย คือไปยังเมืองเอเฟซัส และเมืองสมอร์นา และเมืองเปอร์กามอส และเมืองธยาทรา และเมืองซาร์ดีส และเมืองฟีลาเดลเฟีย และเมืองเลาดีเซีย

แล้วข้าพเจ้าก็หันไปเพื่อจะดูพระสุรเสียงที่ตรัสกับข้าพเจ้า และเมื่อข้าพเจ้าหันไปแล้ว ก็เห็นคันประทีปทองคำเจ็ดคัน และท่ามกลางคันประทีปทั้งเจ็ดนั้น มีผู้หนึ่งเสมือนบุตรมนุษย์ ทรงฉลองพระองค์ยาวถึงพระบาท และทรงคาดพระอุระด้วยรัดประคดทองคำ

พระเศียรและพระเกศาของพระองค์ขาวดุจขนแกะ ขาวดั่งหิมะ และพระเนตรของพระองค์ดุจเปลวไฟ พระบาทของพระองค์ประหนึ่งทองสัมฤทธิ์เนื้อดี ดุจดั่งถูกเผาอยู่ในเตา และพระสุรเสียงของพระองค์ดุจเสียงน้ามากหลาย พระองค์ทรงถือดาวเจ็ดดวงไว้ในพระหัตถ์ขวา และจากพระโอษฐ์ของพระองค์มีพระแสงดาบคมสองคมออกมา และพระพิภพของพระองค์ก็ส่องแจ่มดุจดวงอาทิตย์เมื่อส่องเต็มกำลังของมัน

และเมื่อข้าพเจ้าเห็นพระองค์ ข้าพเจ้าก็ล้มลงแทบพระบาทของพระองค์ประหนึ่งคนตาย และพระองค์ทรงวางพระหัตถ์ขวามือบนข้าพเจ้า ตรัสแก่ข้าพเจ้าว่า อย่ากลัวเลย เราเป็นเบื้องต้นและเป็นเบื้องปลาย วิวรณ์ 1:10-17

มีความจริงมากมายอยู่ภายในข้อพระคัมภีร์เหล่านี้ แต่ในที่นี้ข้าพเจ้าขอเพียงชี้ให้เห็นว่า เมื่อยอห์นได้ยินพระสุรเสียงของพระคริสต์ดุจเสียงแตร และหันไปดูว่าเป็นผู้ใดที่ตรัสกับท่านนั้น ท่านได้เห็นพระเยซูคริสต์ทรงเป็นมหาบุโรหิตผ่ายสรวรรค์ภายในสถานบริสุทธิ์แห่งสถานนมัสการผ่ายสรวรรค์ แล้วพระเยซูทรงสำแดงพระองค์ว่าเป็นอัลฟาและโอเมกา และเป็นเบื้องต้นกับเบื้องปลาย ในข่าวสารนั้นและในการสื่อสารของข่าวสารนั้นในสามข้อแรก เราพบแนวแห่งความจริงที่สอดคล้องกับแนวแห่งความจริง ณ ตอนท้ายของพระธรรมวิวรณ์ พระเยซูในฐานะอัลฟาและโอเมกา ทรงแสดงให้เห็นตอนจบด้วยการเริ่มต้น เบื้องปลายด้วยเบื้องต้น ณ ตอนท้ายของพระธรรมวิวรณ์ เช่นเดียวกับในตอนต้น พระองค์ทรงสำแดงพระองค์อีกครั้งว่าเป็นอัลฟาและโอเมกา

แล้วท่านกล่าวแก่ข้าพเจ้าว่า "ถ้อยคำเหล่านี้สัตย์ซื่อและจริงแท้ และองค์พระผู้เป็นเจ้า พระเจ้าแห่งบรรดาผู้เผยพระวจนะบริสุทธิ์ ได้ทรงส่งทูตสวรรค์ของพระองค์มาเพื่อสำแดงแก่บรรดาผู้รับใช้ของพระองค์ถึงสิ่งทั้งหลายซึ่งจะต้องบังเกิดขึ้นในไม่ช้า ดูเถิด เรามาโดยเร็ว ความสุขมีแก่ผู้รักษาถ้อยคำแห่งคำพยากรณ์ในหนังสือนี้"

และข้าพเจ้า คือยอห์น ได้เห็นสิ่งเหล่านี้และได้ยินสิ่งเหล่านี้ และเมื่อข้าพเจ้าได้ยินและได้เห็นแล้ว ข้าพเจ้าก็ทรุดลงนมัสการแทบเท้าของทูตสวรรค์ผู้ซึ่งได้สำแดงสิ่งเหล่านี้แก่ข้าพเจ้า แล้วท่านจึงกล่าวแก่ข้าพเจ้าว่า "อย่ากระทำเช่นนั้นเลย เพราะเราก็เป็นเพื่อนผู้รับใช้ร่วมกับท่าน และร่วมกับพวกพี่น้องของท่านคือบรรดาผู้พยากรณ์ และกับบรรดาผู้รักษาถ้อยคำแห่งหนังสือนี้ จงนมัสการพระเจ้าเถิด"

แล้วท่านกล่าวแก่ข้าพเจ้าว่า "อย่าประทับตราถ้อยคำแห่งคำพยากรณ์ของหนังสือนี้เลย เพราะเวลาอันใกล้เข้ามาแล้ว"

ผู้ใดธรรม ก็ให้ผู้นั้นธรรมต่อไปอีก; และผู้ใดโสโครก ก็ให้ผู้นั้นโสโครกต่อไปอีก; และผู้ใดชอบธรรม ก็ให้ผู้นั้นชอบธรรมต่อไปอีก; และผู้ใดบริสุทธิ์ ก็ให้ผู้นั้นบริสุทธิ์ต่อไปอีก.

และดูเถิด เรามาโดยเร็ว และบำเหน็จของเราอยู่กับเรา เพื่อจะตอบแทนแก่ทุกคนตามการงานของเขา เราเป็นอัลฟาและโอเมกา เป็นปฐมและอวสาน เป็นเบื้องต้นและเบื้องปลาย วิวรณ์ 22:7-13

พระธรรมวิวรณ์พรรณนาไว้อย่างรอบคอบว่า เมื่อยอห์นบันทึกข่าวสารนั้น ข่าวสารดังกล่าวตั้งอยู่บนหลักการที่ว่า จุดเริ่มต้นเป็นภาพแสดงถึงจุดจบ ข่าวสารนั้นคือความจริงประการแรกที่ถูกเปิดเผยขึ้นในพระธรรมวิวรณ์ และความจริงเดียวกันนั้นเองก็เป็นสิ่งสุดท้ายที่ถูกกล่าวถึงในพระธรรมเล่มนี้ และในคำพยานทั้งตอนต้นและตอนท้ายของพระธรรมวิวรณ์ พระเยซูทรงสำแดงพระองค์เองว่าเป็นอัลฟาและโอเมกา เป็นเบื้องต้นและเบื้องปลาย และเป็นปฐมและเป็นที่สุด

ข้อพระคัมภีร์สามข้อแรกของพระธรรมวิวรณ์ชี้ระบุสารแห่งคำเตือนสุดท้ายสำหรับมวลมนุษยชาติ
นี่คือคำเตือนที่มาก่อนภัยพิบัติเจ็ดประการสุดท้ายและการเสด็จมาครั้งที่สองของพระคริสต์
สารแห่งการสำแดงของพระเยซูคริสต์นั้นได้ถูก "ทรงส่ง" และ "ทรงสำแดงด้วยหมายสำคัญ"
"โดยทูตสวรรค์ของพระองค์"

จากนั้นข่าวสารแห่งคำเตือนเดียวกันนั้นก็ได้รับการระบุไว้ในข้อความตอนสุดท้ายของพระธรรมวิวรณ์
และยังได้รับการสำแดงไว้ในฐานะทูตสวรรค์องค์ที่สามแห่งพระธรรมวิวรณ์ บทที่สิบสี่ อีกด้วย

และทูตสวรรค์องค์ที่สามได้ตามมาภายหลังพวกเขา กล่าวด้วยเสียงอันดังว่า
ถ้าผู้ใดนมัสการสัตว์ร้ายและรูปของมัน และรับเครื่องหมายของมันไว้ที่หน้าผากของตนหรือที่มือของตน
ผู้นั้นจะต้องดื่มเหล้าองุ่นแห่งพระพิโรธของพระเจ้า
ซึ่งได้เทออกโดยไม่เจือปนลงในถ้วยแห่งความกริ้วของพระองค์
และเขาจะต้องถูกทรมานด้วยไฟและกำมะถันต่อหน้าทูตสวรรค์บริสุทธิทั้งหลาย
และต่อพระพักตร์พระเมษโปดก และควันแห่งการทรมานของพวกเขาจะลอยขึ้นตลอดไปเป็นนิตย์
และคนทั้งหลายที่นมัสการสัตว์ร้ายและรูปของมัน และผู้ใดก็ตามที่รับเครื่องหมายแห่งชื่อของมัน
จะไม่มีส่วนหายดีทั้งกลางวันและกลางคืน วิวรณ์ 14:9-11

สารแห่งคำเตือนสุดท้ายคือสารที่ถูกแสดงไว้โดยทูตสวรรค์องค์ที่สาม เป็นคำเตือนสุดท้าย
เพราะชี้ระบุการทดสอบครั้งสุดท้ายสำหรับมนุษยชาติอย่างตรงไปตรงมา
ยังมีทูตสวรรค์อีกองค์หนึ่งที่ติดตามมาและร่วมกับทูตสวรรค์องค์ที่สาม
และทูตสวรรค์องค์นี้ก็เป็นสารแห่งคำเตือนสุดท้ายด้วยเช่นกัน

ภายหลังเหตุการณ์เหล่านี้ ข้าพเจ้าเห็นทูตสวรรค์อีกองค์หนึ่งลงมาจากสวรรค์ มีอำนาจยิ่งใหญ่
และแผ่นดินโลกก็สว่างไสวด้วยรัศมีของท่าน และท่านได้ร้องประกาศด้วยเสียงอันกึกก้องว่า
"บาปโชนอันยิ่งใหญ่บัดนี้ล่มจมแล้ว ล่มจมแล้ว และได้กลายเป็นที่อยู่อาศัยของพวกปีศาจ
เป็นที่สิงของวิญญาณโสโครกทุกชนิด และเป็นกรงขังของนรกทุกชนิดที่ไม่สะอาดและน่ารัง
เพราะว่าบรรดาประชาชาติทั้งหลายได้ดื่มเหล้าองุ่นแห่งพระพิโรธอันเกิดจากการล่วงประเวณีของนาง
และบรรดาภคินีแห่งแผ่นดินโลกก็ได้ล่วงประเวณีกับนาง
และบรรดาพ่อค้าแห่งแผ่นดินโลกก็มั่งคั่งขึ้นด้วยความฟุ่มเฟือยอย่างสิ้นเหลือของนาง"

และข้าพเจ้าได้ยินเสียงอีกเสียงหนึ่งจากสวรรค์กล่าวว่า "ชนชาติของเราเอ๋ย จงออกมาจากนครนั้น
เพื่อว่าท่านทั้งหลายจะไม่มีส่วนในบาปของนาง และเพื่อว่าท่านจะไม่รับภัยพิบัติทั้งหลายของนาง
เพราะบาปของนางท่วมถึงสวรรค์แล้ว และพระเจ้าได้ทรงระลึกถึงความชั่วช้าของนาง" วิวรณ์ 18:1-5

ข่าวสารซึ่งเป็นวิวรณ์ของพระเยซูคริสต์นั้น ได้รับการนำเสนอไว้ในบทที่หนึ่ง บทที่สิบสี่ บทที่สิบแปด
และบทที่ยี่สิบสอง ข่าวสารนี้มีนัยสำคัญโดยทูตสวรรค์องค์หนึ่ง ซึ่งในพระธรรมวิวรณ์
ทั้งในการอ้างอิงครั้งแรกและครั้งสุดท้าย ถูกระบุว่าเป็นทูตสวรรค์กาเบรียล
และต่อมาในบทที่สิบสี่และบทที่สิบแปด
ข่าวสารนั้นก็ได้รับการนำเสนอเชิงสัญลักษณ์โดยทูตสวรรค์องค์หนึ่งที่บินอยู่ในท้องฟ้าหรือลงมาจากสวรรค์

ทูตสวรรค์องค์ที่ลงมาจากสวรรค์ในบทที่สิบแปดนั้น ได้รับการเป็นแบบลวงหน้าไว้แล้วในบทที่สิบ
เมื่อทูตสวรรค์องค์หนึ่งลงมาและวางเท้าข้างหนึ่งบนแผ่นดิน และอีกข้างหนึ่งบนทะเล
ทูตสวรรค์องค์นั้นมีหนังสือเล่มหนึ่งซึ่งยอห์นได้รับบัญชาให้กิน และหนังสือนั้นทำให้ปากของเขาหวาน
แต่ท้องของเขาขม หนังสือที่ยอห์นกินนั้นคือข่าวสาร และข่าวสารที่หนังสือเล่มเล็กนั้นเป็นภาพแทนไว้
ย่อมเป็นแบบของข่าวสารของทูตสวรรค์ในวิวรณ์บทที่สิบแปด ฉะนั้น
หนังสือนั้นก็เป็ภาพแทนของข่าวสารคำเตือนครั้งสุดท้ายด้วยเช่นกัน

มีการบอกแก่เราว่า ชาวสารของพระเจ้าถูกส่งมาและสำแดงโดยทูตสวรรค์องค์หนึ่ง และเมื่อเราพินิจค้นหาชาวสารค่าเตือนสุดท้ายซึ่งถูกวาดภาพไว้ในพระธรรมวิวรณ์อย่างใกล้ชิด เราเจพบว่าเป็นเจ็ดครั้งที่เดียวที่ทูตสวรรค์เป็นสัญลักษณ์แทนชาวสารค่าเตือนสุดท้าย ในกรณีแรกและกรณีสุดท้ายนั้น เป็นทูตสวรรค์กาเบรียล แล้วในวิวรณ์บทที่สิบ เราเห็นทูตสวรรค์องค์หนึ่งลงมาพร้อมด้วยหนังสือเล่มเล็กอยู่ในมือของเขา ในวิวรณ์บทที่สิบสี่ เราเห็นทูตสวรรค์อีกสามองค์ ซึ่งทั้งหมดเป็นตัวแทนของชาวสารค่าเตือนสุดท้าย แล้วในวิวรณ์บทที่สิบแปด เราเห็นทูตสวรรค์อีกองค์หนึ่งซึ่งเป็นตัวแทนของชาวสารค่าเตือนสุดท้ายอันเดียวกันนั้น ชาวสารค่าเตือนสุดท้ายเจ็ดประการถูกแสดงไว้โดยทูตสวรรค์ ห้าองค์แรกและองค์สุดท้ายคือทูตสวรรค์กาเบรียล และทูตสวรรค์ห้าองค์ที่อยู่ระหว่างองค์แรกกับองค์สุดท้ายนั้นเป็นทูตสวรรค์เชิงสัญลักษณ์

แน่นอน คริสตจักรทั้งเจ็ดแต่ละแห่งก็มีทูตสวรรค์ของตนเช่นกัน แต่ทูตเหล่านั้นกำลังนำชาวสารไปยังคริสตจักรทั้งหลาย ขณะที่ชาวสารค่าเตือนสุดท้ายซึ่งเราได้กำลังพิจารณากันอยู่นั้น เป็นชาวสารที่มีชาวโลกทั้งสิ้นเป็นผู้รับสาร

แนวคำพยากรณ์ทั้งเจ็ดซึ่งเป็นตัวแทนของชาวสารค่าเตือนสุดท้ายควรได้รับการพิจารณาอย่างถี่ถ้วนและจัดให้สอดคล้องกัน แต่ ณ จุดนี้ ข้าพเจ้าประสงค์เพียงจะกำหนดหลักการพื้นฐานของอัลฟาและโอเมกา การกล่าวถึงเรื่องหนึ่งเป็นครั้งแรกในพระวจนะของพระเจ้านั้นเป็นข้ออ้างอิงที่สำคัญที่สุด การกล่าวถึง "เมล็ดพันธุ์" ครั้งแรกในพระคัมภีร์อยู่ในปฐมกาล 1:11 ซึ่งเราถูกบอกว่าเมล็ดพันธุ์จะก่อให้เกิดผล "ตามชนิดของมัน"

การกล่าวถึงเมล็ดพันธุ์เป็นครั้งแรกเน้นว่าเมล็ดนั้นมีดีเอ็นเอที่จำเป็นในการสืบพันธุ์ให้เกิดสิ่งเดียวกับตนเอง พระเยซูทรงระบุว่าพระวจนะของพระเจ้าเป็นเมล็ดพันธุ์

ในวันนั้นเอง พระเยซูได้เสด็จออกจากเรือนและประทับนั่งอยู่ริมทะเล และฝูงชนเป็นอันมากพากันมาหาพระองค์ พระองค์จึงเสด็จลงไปประทับนั่งในเรือลำหนึ่ง ส่วนฝูงชนทั้งหมดก็ยืนอยู่บนฝั่ง แล้วพระองค์ตรัสกับเขาทั้งหลายเป็นคำอุปมาหลายประการว่า,

จงดูเถิด มีผู้หว่านคนหนึ่งออกไปเพื่อหว่านพืช และเมื่อเขาหว่าน เมล็ดพืชบางส่วนก็ตกตามทาง นกทั้งหลายก็มากินเสีย บางส่วนตกบนที่หิน ซึ่งมีดินไม่มาก และงอกขึ้นในทันที เพราะดินไม่มีความลึก แต่เมื่อดวงอาทิตย์ขึ้นแล้ว ต้นอ่อนเหล่านั้นก็ถูกแผดเผา และเพราะไม่มีราก จึงเหี่ยวแห้งไป บางส่วนตกท่ามกลางหนาม และหนามก็ขึ้นปกคลุมจนทำให้ต้นนั้นถูกบีบคั้น แต่บางส่วนตกในดินดี และเกิดผล บ้างร้อยเท่า บ้างหกสิบเท่า บ้างสามสิบเท่า ผู้ใดมีหูที่จะฟังได้ ก็จงฟังเถิด

แล้วพวกเขาพากันมาหาพระองค์และทูลว่า เหตุใดพระองค์จึงตรัสกับพวกเขาเป็นคำอุปมา?

พระองค์ตรัสตอบเขาว่า "เพราะว่าได้ทรงโปรดให้พวกเขาไม่รู้ความล้ำลึกแห่งอาณาจักรสวรรค์ แต่หาได้ทรงโปรดให้คนเหล่านั้นไม่รู้ เพราะว่ามีหูอยู่แล้ว จะทรงโปรดประทานเพิ่มเติมแก่ผู้นั้น และผู้นั้นจะมีอย่างบริบูรณ์ แต่ผู้ใดไม่มี แม้ซึ่งที่เขาผู้นั้นจะต้องถูกเอาไปเสียจากเขา เหตุฉะนั้นเราจึงกล่าวแก่เขาเป็นคำอุปมา เพราะว่าเขาทั้งหลายแลดูแล้วก็ไม่ได้เห็น และฟังแล้วก็ไม่ได้ยิน ทั้งไม่เข้าใจ และคำพยากรณ์ของอิสยาห์ก็สำเร็จในเขาทั้งหลาย ซึ่งว่า 'เจ้าทั้งหลายจะได้ยินก็จริง แต่จะไม่เข้าใจ และจะไม่มองเห็นก็จริง แต่จะไม่สังเกตเห็น เพราะว่าจิตใจของชนชาตินี้ก็แข็งกระด้าง หูของเขาก็หนึบต่อการได้ยิน และตาของเขาก็ได้ปิดเสียแล้ว เกรงว่าเมื่อใดเขาจะเห็นด้วยตา ได้ยินด้วยหู และเข้าใจด้วยใจ แล้วจะหันกลับมา และเราจะได้รับรักษาเขาให้หาย'"

แต่ตาของท่านทั้งหลายเป็นสุข เพราะได้เห็น และหูของท่านทั้งหลายเป็นสุข เพราะได้ยิน เพราะเราบอกความจริงแก่ท่านทั้งหลายว่า

ผู้เผยพระวจนะและคนชอบธรรมเป็นอันมากได้ปรารถนาจะเห็นสิ่งซึ่งท่านทั้งหลายเห็นอยู่ แต่ก็มิได้เห็น

และจะได้ยินสิ่งซึ่งท่านทั้งหลายได้ยินอยู่ แต่ก็มีได้ยิน

เหตุฉะนั้น ท่านทั้งหลายจงฟังคำอุปมาเรื่องผู้หว่านพืชเกิด

เมื่อผู้ใดได้ยินพระวาจาแห่งแผ่นดินนั้นแล้วไม่เข้าใจ มารร้ายก็มาและฉกชิงสิ่งที่ได้หว่านไว้ในใจของเขาไป ผู้นั้นแหละคือผู้ที่รับเมล็ดพืชซึ่งตกในหนทางนั้น

ส่วนผู้ที่รับเมล็ดพืชซึ่งตกในที่หินนั้น คือผู้ที่ได้ยินพระวาจา และในทันใดนั้นก็รีบไถ่ด้วยความยินดี แต่เขาไม่มีรากในตัวเอง จึงตั้งอยู่ได้เพียงชั่วระยะหนึ่งเท่านั้น เพราะเมื่อเกิดความทุกข์ยากหรือการข่มเหงเนื่องด้วยพระวาจา เขาก็สะดุดล้มในทันที

ส่วนผู้ที่รับเมล็ดพืชซึ่งตกอยู่ท่ามกลางหนามนั้น คือผู้ที่ได้ยินพระวาจา แต่ความกังวลแห่งโลกนี้และความล่อลวงของทรัพย์สมบัติได้รัดพระวาจาแน่นไว้ จนเขากลายเป็นผู้ที่ไม่เกิดผล

ส่วนผู้ที่ได้รับเมล็ดซึ่งตกในดินดีนั้น คือผู้ที่ได้ยินพระวาจาและเข้าใจ ซึ่งยอมเกิดผลและบังเกิดผล บ้างร้อยเท่า บ้างหกสิบเท่า บ้างสามสิบเท่า มัทธิว 13:1-23

เมล็ดพันธุ์หนึ่ง ซึ่งคือพระวาจาของพระเจ้า มีดีเอ็นเอทั้งหมดที่จำเป็นต่อการก่อให้เกิดพืชที่สมบูรณ์ครบถ้วน การกล่าวถึงเรื่องใดเรื่องหนึ่งเป็นครั้งแรกในพระวาจาของพระเจ้า ย่อมรวมองค์ประกอบทั้งหมดของเรื่องนั้นไว้ครบถ้วน ข้อเท็จจริงนี้เป็นที่รู้จักกันว่า "กฎแห่งการกล่าวถึงครั้งแรก" ยิ่งพินิจพิเคราะห์กฎข้อนี้อย่างใกล้ชิดเท่าใด ก็ยิ่งประจักษ์แน่ชัดมากขึ้นเท่านั้น

ก่อนที่เราจะดำเนินต่อไปในการอธิบายเรื่องอัลฟาและโอเมกา และคำนิยามของพระวาจาของพระเจ้าในฐานะเมล็ดพันธุ์นั้น สมควรที่เราจะพิจารณาจากตอนพระคัมภีร์ในพระธรรมมัทธิวที่เราเพิ่งอ้างไปถึงประเด็นบางประการที่เกี่ยวข้องกับการพิจารณาพระธรรมวิวรณ์ของเรา บรรดาผู้เผยพระวาจาทั้งสิ้นกำลังกล่าวถึงวาระสุดท้ายของโลก

"ศาสตพยากรณ์โบราณแต่ละท่านได้กล่าวไว้เพื่อยุคของเรา ยิ่งกว่ายุคของตนเอง ดังนั้นคำพยากรณ์ของท่านทั้งหลายจึงยังคงมีผลบังคับสำหรับเรา 'บรรดาเหตุการณ์เหล่านี้ได้เกิดขึ้นแก่เขาทั้งหลายเพื่อเป็นอุทาหรณ์ และได้ถูกบันทึกไว้เพื่อเตือนสติพวกเราผู้ซึ่งปลายยุคของโลกมาถึงแล้ว' 1 Corinthians 10:11. 'สิ่งเหล่านี้มิได้ทรงสำแดงแก่พวกท่านเพื่อประโยชน์ของพวกท่านเอง แต่เพื่อประโยชน์ของพวกเรา คือสิ่งที่บัดนี้ได้มีผู้ประกาศแก่ท่านทั้งหลายโดยคนเหล่านั้นที่ได้ประกาศข่าวประเสริฐแก่ท่านด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ซึ่งทรงส่งลงมาจกสวรรค์ เป็นสิ่งซึ่งเหล่าทูตสวรรค์ปรารถนาจะฟังดู' 1 Peter 1:12...."

"พระคัมภีร์ได้รวบรวมและเก็บรักษาขุมทรัพย์ทั้งปวงของตนไว้สำหรับคนรุ่นสุดท้ายนี้ เหตุการณ์ยิ่งใหญ่ทั้งหลายและกิจอันศักดิ์สิทธิ์น่าเกรงขามทั้งหลายแห่งประวัติศาสตร์พันห้าศตวรรษได้เกิดขึ้นแล้ว และกำลังเกิดขึ้นอีกในคริสต์จักรในวาระสุดท้ายนี้" Selected Messages, book 3, 338, 339.

ข้อความตอนนี้ให้พยานสามคน (เปาโล เปโตร และเอลเลน ไวท์) ยืนยันความจริงที่ว่าบรรดาผู้เผยพระวาจาทั้งสิ้นกำลังกล่าวถึงวาระสิ้นสุดของโลก ซึ่งเป็นช่วงเวลาเดียวกันกับที่ความลับในพระธรรมวิวรณ์ถูกเปิดเผยออก ฉะนั้น ในมัทธิวบทที่สิบสาม เมื่อพระเยซูตรัสว่า "ตาของท่านทั้งหลายก็เป็นสุข เพราะได้เห็น; และหูของท่านก็เป็นสุข เพราะได้ยิน ด้วยเราบอกความจริงแก่ท่านทั้งหลายว่า ผู้พยากรณ์และคนชอบธรรมเป็นอันมากปรารถนาจะเห็นสิ่งซึ่งท่านทั้งหลายเห็น แต่ก็ไม่ได้เห็น;

และปรารถนาจะได้ยินสิ่งซึ่งท่านทั้งหลายได้ยิน แต่ก็ไม่ได้ยิน”

พระองค์กำลังทรงสำแดงพระพรเดียวกันกับที่ได้กล่าวไว้ในสามข้อแรกของพระธรรมวิวรณ์บทที่หนึ่ง.

ความสุขมีแก่ผู้ที่อ่าน และบรรดาผู้ที่ฟังถ้อยคำแห่งคำพยากรณ์นี้ และรักษาสิ่งทั้งปวงที่เขียนไว้ในนั้น เพราะเวลานั้นใกล้เข้ามาแล้ว วิวรณ์ 1:3

พระเยซูทรงยกอุปมาเรื่องผู้หว่านขึ้นแสดง

แล้วบรรดาสาวกจึงถูกนำให้เข้ามาสนทนากับพระองค์เกี่ยวกับอุปมานั้น

แต่ก่อนที่พวกเขาจะถูกนำเข้าสู่การมีปฏิสัมพันธ์กับพระเยซู พระองค์ได้ตรัสไว้แก่พวกเขา

และที่สำคัญยิ่งกว่านั้นแก่เราว่า “ผู้ใดมีหูสำหรับฟัง จงฟังเถิด”

พระเยซูทรงยกอุปมาและทรงสรุปอุปมานั้นด้วยคำเตือนสำหรับบรรดาผู้ที่มีใจจะฟัง—ก็ให้ฟัง

แล้วเหล่าสาวกจึงถูกนำเข้าสู่การสนทนาซึ่งพระเยซูทรงกล่าวถึงอย่างน้อยสามประเด็นสำคัญ

พระองค์ทรงชี้ให้เห็นความแตกต่างระหว่างผู้ฟังสองจำพวก

และในการนั้นพระองค์ทรงอ้างถึงข้อความตอนหนึ่งจากหนังสืออิสยาห์เพื่อเป็นพยานที่สองถึงผู้ฟังสองจำพวก

(เพราะจงจำไว้ว่า ทั้งหมดนี้ถูกวางไว้ในบริบทของบรรดาผู้ที่ฟัง) แนวคิดประการที่สามซึ่งพระองค์ทรงเสนอ

นอกเหนือจากผู้ฟังสองจำพวกและหนังสืออิสยาห์ในฐานะพยานที่สอง

ก็คือข้อเท็จจริงที่ว่าพระวาระของพระเจ้าเป็นเมล็ดพืช ดังนั้น ข้อเท็จจริงที่ว่าพระวาระของพระเจ้าเป็นเมล็ดพืช

จึงเป็นส่วนหนึ่งของสิ่งที่บรรดาผู้ที่ได้ยินวิวรณ์ของพระเยซูคริสต์ในวิวรณ์บทที่หนึ่งจะต้องฟัง

มีผู้ฟังสองประเภทในสามข้อแรก เช่นเดียวกับที่มีผู้ฟังสองจำพวกในมัทธิวบทที่สิบสาม

มัทธิวบทที่สิบสามเพียงแต่เพิ่มความกระจ่างเกี่ยวกับวิธีการต่าง ๆ ที่บรรดาผู้ซึ่งปฏิเสธที่จะฟังได้เลือกที่จะไม่ฟัง

และพยานแห่งอิสยาห์ก็ยิ่งเพิ่มเติมให้แก่สารซึ่งเราจะต้องฟังด้วย

ในปีที่กษัตริย์อัสซีเรียสิ้นพระชนม์นั้น ข้าพเจ้าได้เห็นองค์พระผู้เป็นเจ้าประทับบนพระที่นั่ง

สูงส่งและยกขึ้นอย่างยิ่ง และชายฉลองพระองค์ของพระองค์ก็เต็มพระวิหาร

เหนือพระองค์นั้นมีเสราฟิมยืนอยู่ แต่ละตนมีหูกปีก ด้วยสองปีกเขาปิดหน้าของตน

ด้วยสองปีกเขาปิดเท้าของตน และด้วยสองปีกเขาก็นั่ง และตนหนึ่งร้องแก่อีกตนหนึ่งว่า บริสุทธิ บริสุทธิ

บริสุทธิ คือพระยาห์เวห์จอมโยธา แผ่นดินโลกทั้งสิ้นเต็มด้วยพระสิริของพระองค์

และธรณีประตูก็นั่นสะเทือนด้วยเสียงของผู้ที่ร้องนั้น และพระนิเวศก็เต็มไปด้วยควัน

แล้วข้าพเจ้ากล่าวว่า วิบัติแก่ข้าพเจ้า! เพราะข้าพเจ้าพินาศแล้ว

เนื่องด้วยข้าพเจ้าเป็นคนริมฝีปากไม่สะอาด และข้าพเจ้าอาศัยอยู่ท่ามกลางชนชาติที่มีริมฝีปากไม่สะอาด

เพราะตาของข้าพเจ้าได้เห็นพระมหากษัตริย์ คือพระเยโฮวาห์จอมโยธา

แล้วเสราฟิมองค์หนึ่งบินมาหาข้าพเจ้า ในมือของเขามีถ่านเพลิงก้อนหนึ่ง ซึ่งเขาใช้คีบคิบมาจากแท่นบูชา

และเขาแตะถ่านนั้นที่ปากของข้าพเจ้า แล้วกล่าวว่า ดูเถิด สิ่งนี้ได้ชำระริมฝีปากของเจ้าแล้ว

และความชั่วช้าของเจ้าก็ถูกนำออกไป และบาปของเจ้าก็ได้รับการชำระแล้ว

แล้วข้าพเจ้าได้ยินพระสุรเสียงขององค์พระผู้เป็นเจ้าตรัสว่า “เราจะใช้ผู้ใดไป และผู้ใดจะไปแทนเรา?”

ข้าพเจ้าจึงทูลว่า “ข้าพระองค์อยู่ที่นี่ ขอทรงใช้ข้าพระองค์ไปเถิด”

และพระองค์ตรัสว่า “จงไปและกล่าวแก่ชนชาตินี้ว่า พวกเขาจะได้ยินแน่ทีเดียว แต่จะไม่เข้าใจ

และจะได้เห็นแน่ทีเดียว แต่จะไม่หยั่งรู้ จงกระทำให้ใจของชนชาตินี้เฉื่อยชาไป และทำให้หูของเขาหนวก

และปิดตาของเขาเสีย มิฉะนั้นเขาจะเห็นด้วยตาของตน และได้ยินด้วยหูของตน และเข้าใจด้วยใจของตน

แล้วหันกลับมา และได้รับการรักษาให้หาย”

แล้วข้าพเจ้าทูลว่า “องค์พระผู้เป็นเจ้า อิกนานเท่าใด?” และพระองค์ตรัสตอบว่า
“จนกว่าบรรดานครจะร้างเปล่า ไม่มีผู้อาศัย และเรือนต่างๆ ไม่มีผู้คน และแผ่นดินจะถูกทิ้งร้างอย่างสิ้นเชิง
และพระเยโฮวาห์ได้ทรงย้ายมนุษย์ไปไกล และจะมีการทอดทิ้งอย่างใหญ่หลวงอยู่ท่ามกลางแผ่นดินนั้น
แต่ในนั้นยังจะเหลืออยู่หนึ่งในสิบ และมันจะกลับมา และจะถูกเผาผลาญเสีย ดั่งต้นเทเรบินธ์และต้น โอล์ก
ซึ่งเมื่อใบร่วงไปแล้ว แก่นสารของมันยังคงอยู่ในมัน ฉันทิด เชื่อสายบริสุทธิ์ก็จะเป็นแก่นสารของมันฉันนั้น”
อิสยาห์ 6:1-13

แน่นอนทีเดียว

ข้อความตอนนี้จากอิสยาห์นำอัครรย้อย่างยิ่งด้วยความลุ่มลึกของประเด็นเชิงพยากรณ์ที่กล่าวถึง
ประเด็นหลายประการเหล่านี้ได้ถูกอภิปรายซ้ำแล้วซ้ำเล่าใน Tables ของฮาบาคุก ดังนั้น เราจึงจะเพียงสรุปประ
เด็นจากข้อความตอนนี้ที่สนับสนุนการพิจารณาของเราเกี่ยวกับการที่พระเยซูทรงอ้างถึงพระวจนะของพระองค์
ว่าเป็นเมล็ดพืช

ได้มีการวางหลักไว้แล้วว่า อิสยาห์ในข้อความตอนนี้เป็นตัวแทนของผู้เผยพระวจนะ
และดังนั้นจึงเป็นตัวแทนของประชากรของพระเจ้าในวาระสุดท้ายด้วย ที่สำคัญยิ่งกว่าสำหรับประเด็นของเรา
อิสยาห์เป็นตัวแทนของประชากรผู้ซึ่งดำเนินชีวิตอยู่ในบาป
ขณะที่ยังปฏิบัติหน้าที่อยู่ภายในคริสตจักรของพระเจ้า จนกว่าอิสยาห์จะได้รับการสำแดงถึงพระสิริของพระเจ้า
เขาก็มิได้ตระหนักถึงความบาปของตนเอง เขาเป็นชาวเลาดีเซีย เขาตาบอด

“อิสยาห์ได้ประณามบาปของผู้อื่น
แต่บัดนี้เขาเห็นว่าตนเองก็ตกอยู่ภายใต้การพิพากษาโทษเดียวกันกับที่เขาได้ประกาศเหนือพวกเขา
เขาเคยพอใจอยู่กับพิธีกรรมอันเย็นชาและปราศจากชีวิตในการนมัสการพระเจ้า
เขาไม่เคยตระหนักถึงสิ่งนี้เลย จนกระทั่งเขาได้รับนิมิตขององค์พระผู้เป็นเจ้า บัดนี้
สติปัญญาและความสามารถของเขาดูเล็กลงเพียงใด
เมื่อเขาได้ฟังดูความศักดิ์สิทธิ์และความโอ้อ่างแห่งสถานนมัสการ เขาไม่คู่ควรเพียงใด!
เขาไม่เหมาะสมเพียงใดสำหรับการรับใช้ในสิ่งศักดิ์สิทธิ์!
มุมมองที่เขามีต่อตนเองอาจถ่ายทอดได้ด้วยถ้อยคำของอัครทูตเปาโลว่า ‘โอ
ข้าพเจ้าเป็นมนุษย์ที่น่าเวทนายิ่งนัก! ใครเล่าจะช่วยข้าพเจ้าให้พ้นจากกายแห่งความตายนี้?’”

“แต่การบรรเทาได้ถูกส่งมายังอิสยาห์ในยามทุกข์ใจของเขา ‘แล้วเสราฟองค์หนึ่งบินมาหาข้าพเจ้า
ในมือมีถ่านเพลิงก้อนหนึ่ง ซึ่งเขาใช้คีบคีบมาจากแท่นบูชา แล้วเขาก็แตะต้องที่ปากของข้าพเจ้า
และกล่าวว่า ดูเถิด สิ่งนี้ได้แตะต้องริมฝีปากของเจ้าแล้ว และความชั่วช้าของเจ้าก็ถูกนำออกไป
และบาปของเจ้าก็ได้รับการชำระแล้ว’ อิสยาห์ 6:6, 7.”

นิมิตที่ประทานแก่ อิสยาห์ เป็นภาพแทนสภาพของประชากรของพระเจ้าในวาระสุดท้าย พวกเขาได้รับสิทธิ
พิเศษให้มองเห็นโดยความเชื่อถึงพระราชกิจที่กำลังดำเนินอยู่ในสถานนมัสการแห่งสวรรค์
“แล้วพระวิหารของพระเจ้าในสวรรค์ก็เปิดออก และเห็นหีบพันธสัญญาของพระองค์ในพระวิหารนั้น”
เมื่อพวกเขามองเข้าไปโดยความเชื่อในอภิสุทธิสถาน
และเห็นพระราชกิจของพระคริสต์ในสถานนมัสการแห่งสวรรค์ พวกเขาก็ตระหนักว่าตนเป็นชนชาติที่มีริม
ฝีปากไม่สะอาด—เป็นชนชาติที่ริมฝีปากได้กล่าวถ้อยคำอันไร้สาระอยู่บ่อยครั้ง
และความสามารถของตนก็มิได้ถูกชำระให้บริสุทธิ์และนำไปใช้เพื่อถวายพระเกียรติแด่พระเจ้า
เป็นการสมควรแล้วที่พวกเขาอาจสิ้นหวัง เมื่อเปรียบเทียบกับความอ่อนแอและความไม่คู่ควรของตนกับความ
บริสุทธิ์และความน่ารักแห่งพระลักษณะอันรุ่งโรจน์ของพระคริสต์ แต่ถ้าพวกเขาเช่นเดียวกับ อิสยาห์
จะยอมรับความประทับใจที่องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงประสงค์จะประทับไว้ในจิตใจ
หากพวกเขาจะถ่อมจิตวิญญาณของตนลงเฉพาะพระพักตร์พระเจ้า ก็ยังมีความหวังสำหรับพวกเขา

คัมภีร์แห่งพระสัญญาอยู่เหนือพระที่นั่ง และพระราชกิจที่ได้ทรงกระทำเพื่อ อิชยาห์ นั้น
จะทรงกระทำในพวกเขาด้วย พระเจ้าจะทรงตอบคำทูลขอที่มาจากใจอันสำนึกผิด!

“จุดมุ่งหมายแห่งพระราชกิจอันยิ่งใหญ่และเคร่งขรึมนี้ของพระเจ้าคือการรวบรวมพ่อนข้าวไว้ในยังฉางสวรรค์; เพราะว่าแผ่นดินโลกจะเต็มไปด้วยพระสิริขององค์พระผู้เป็นเจ้า ฉะนั้น
อย่าให้ผู้ใดท้อใจเมื่อเขาเห็นความชั่วร้ายที่แผ่ครอบงำอยู่
และได้ยินถ้อยคำที่ออกมาจากริมฝีปากอันไม่สะอาด
เมื่ออำนาจแห่งความมืดตั้งขบวนต่อสู้ประชากรของพระเจ้า;
เมื่อซาตานระดมกำลังทั้งปวงของมันสำหรับความขัดแย้งครั้งใหญ่ครั้งสุดท้าย
และอำนาจของมันดูประหนึ่งยิ่งใหญ่และแทบจะท่วมทับ [เมื่อนั้น]
การมองเห็นพระสิริของพระเจ้าอย่างแจ่มชัด คือพระที่นั่งซึ่งสูงส่งและยกขึ้น
สูงครอบไว้ด้วยคัมภีร์แห่งพระสัญญา จะประทานการปลอบประโลม ความมั่นใจ และสันติสุข” Review
and Herald, December 22, 1896.

นิมิตนี้ “เป็นภาพแทนสภาพของประชากรของพระเจ้าในยุคสุดท้าย”
ประชากรของพระเจ้าในยุคสุดท้ายคือชาวเลาตีเซีย

และจงเขียนถึงทูตสวรรค์แห่งคริสตจักรของชาวเลาตีเซียว่า พระองค์ผู้ทรงเป็นเอเมน
พยานผู้สัตย์ซื่อและสัตย์จริง ทรงเป็นเบื้องต้นแห่งการทรงสร้างของพระเจ้า ตรัสตั้งนี้ว่า
เรารู้จักการงานของเจ้า ว่าเจ้าไม่เย็นและไม่ร้อน เราปรารถนาให้เจ้าเย็นหรือร้อนไปเสียยังจะดีกว่า
เหตุฉะนั้น เพราะเจ้าอุ่น ๆ ไม่เย็นและไม่ร้อน เราจึงจะคายเจ้าออกจากปากของเรา เพราะเจ้ากล่าวว่า
เรามั่งมีแล้ว และได้ทรัพย์สินสมบัติเพิ่มพูนขึ้น และไม่ต้องการสิ่งใดเลย แต่เจ้ามิได้รู้ว่าตัวเจ้านั้นนำสมเพช
นำเวทนา ยากจน ตาบอด และเปลือยกาย เราแนะนำเจ้าให้ซื้อทองคำจากเราอันได้ถูกลองด้วยไฟแล้ว
เพื่อเจ้าจะได้มั่งมี และซื้อเสื้อผ้าขาวเพื่อเจ้าจะได้สวมใส่
และเพื่อมิให้ความอับยศแห่งความเปลือยกายของเจ้าปรากฏ และจงหาตาของเจ้าด้วยยาหยอดตา
เพื่อเจ้าจะได้เห็น

เรารักผู้ใด เราก็รักเดือนและตีสอนผู้นั้น ฉะนั้นจงมีใจร้อนรน และกลับใจเสียใหม่ ดูเถิด
เรายืนอยู่ที่ประตูและเคาะอยู่ ถ้าผู้ใดได้ยินเสียงของเราและเปิดประตู เราจะเข้าไปหาผู้นั้น
และจะร่วมรับประทานอาหารกับเขา และเขาจะร่วมรับประทานอาหารกับเรา ผู้ใดมีชัย
เราจะประทานให้ผู้นั้นนั่งกับเราบนบัลลังก์ของเรา ดังที่เราเองมีชัยแล้ว
และได้นั่งกับพระบิดาของเราบนบัลลังก์ของพระองค์แล้ว

ผู้ใดมีหู ก็จงฟังสิ่งที่พระวิญญาณตรัสแก่คริสตจักรทั้งหลาย วิวรณ์ 3:14-22.

“ข่าวสารถึงคริสตจักรแห่งชาวเลาตีเซียเป็นคำประณามอันนำตระหนก
และใช้ได้กับประชากรของพระเจ้าในปัจจุบันนี้”

“จงเขียนถึงทูตแห่งคริสตจักรของชาวเลาตีเซียว่า พระองค์ผู้ทรงเป็นเอเมน
ทรงเป็นพยานผู้สัตย์ซื่อและแท้จริง ทรงเป็นปฐมแห่งการทรงสร้างของพระเจ้า ตรัสตั้งนี้ว่า
เรารู้จักการงานของเจ้า ว่าเจ้าไม่เย็นและไม่ร้อน เราปรารถนาให้เจ้าเย็นหรือร้อนเสียยังจะดีกว่า ฉะนั้น
เพราะเจ้าอุ่น ๆ และไม่เย็นไม่ร้อน เราก็จะคายเจ้าออกจากปากของเรา เพราะเจ้าพูดว่า เรามั่งมีแล้ว
และได้ทรัพย์สินสมบัติมากขึ้น และไม่ต้องการสิ่งใดอีก แต่เจ้าหาได้รู้ไม่ว่า แท้จริงเจ้านั้นเป็นคนนำสมเพช
นำเวทนา ยากจน ตาบอด และเปลือยกาย”

“องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงสำแดงแก่เราที่นี้ว่า

ข่าวสารซึ่งจะต้องถูกนำไปยังประชากรของพระองค์โดยผู้รับใช้ที่พระองค์ทรงเรียกให้ตัดเตือนประชาชนนั้น

มิใช่ข่าวสารแห่งสันติภาพและความปลอดภัย หากแต่มีใช่เพียงในทางทฤษฎีเท่านั้น หากเป็นในทางปฏิบัติในทุกรายละเอียด ประชากรของพระเจ้าได้รับการพรรณนาไว้ในข่าวสารถึงชาวเลาตีเซียว่าอยู่ในสภาพแห่งความมั่นคงฝ่ายเนื้อหนัง พวกเขาอยู่อย่างสบายใจ โดยเชื่อว่าตนอยู่ในสภาพอันสูงส่งแห่งความก้าวหน้าฝ่ายจิตวิญญาณ 'เพราะท่านกล่าวว่า ข้าพเจ้ามีแล้ว และเพิ่มพูนทรัพย์สมบัติแล้ว และไม่ต้องการสิ่งใดเลย; และไม่รู้ที่ท่านเป็นคนนำสมเพชและน่าเวทนา และยากจน และตาบอด และเปลือยกาย'"

"จะมีการล่อลวงใดเล่าที่ยิ่งใหญ่กว่าการที่มนุษย์มีความมั่นใจว่าตนถูกต้อง ทั้งที่แท้จริงแล้วผิดทั้งหมด! ข่าวสารของพยานผู้สัตย์จริงพบว่าประชากรของเจ้าตกอยู่ในความลวงอันน่าเศร้า กระนั้นก็ยังซื่อตรงอยู่ภายในความลวงนั้น พวกเขาไม่รู้เลยว่าสภาพของตนนั้นน่าเวทนาเพียงใดในสายพระเนตรของพระเจ้า ขณะที่ผู้ที่ได้รับการกล่าวถึงกำลังปลอบประโลมตนเองว่าตนอยู่ในสภาวะฝ่ายวิญญาณอันสูงส่งนั้น ข่าวสารของพยานผู้สัตย์จริงได้ทำลายความมั่นคงปลอดภัยของพวกเขาด้วยการประณามอย่างน่าตกใจถึงสภาพที่แท้จริงของพวกเขา คือความตาบอดฝ่ายวิญญาณ ความยากจน และความน่าสมเพช คำพยานนี้ซึ่งเรียบง่ายและรุนแรงถึงเพียงนี้จะผิดพลาดไปไม่ได้ เพราะผู้ที่ตรัสคือพยานผู้สัตย์จริง และคำพยานของพระองค์ย่อมถูกต้อง"

"เป็นการยากสำหรับบรรดาผู้ที่รู้สึกมั่นคงในความสำเร็จฝ่ายตน และเชื่อว่าตนมีค้ำประกันในความรู้ฝ่ายจิตวิญญาณ ที่จะยอมรับข่าวสารซึ่งประกาศว่าพวกเขากำลังถูกล่อลวงและขาดแคลนพระคุณฝ่ายจิตวิญญาณทุกประการ ใจที่ยังไม่ได้รับการชำระให้บริสุทธิ์นั้น 'ล่อลวงยิ่งกว่าสิ่งใดทั้งหมด และชั่วร้ายอย่างที่สุด' ข้าพเจ้าได้รับให้เห็นว่าหลายคนกำลังปลอบใจตนเองว่าตนเป็นคริสเตียนที่ดี ทั้งที่พวกเขาไม่มีแม้แต่รัศมีแห่งความสว่างจากพระเยซู พวกเขาไม่มีประสบการณ์ที่มีชีวิตด้วยตนเองในชีวิตฝ่ายพระเจ้า พวกเขาจำเป็นต้องมีการถ่อมตนลงอย่างลึกซึ้งและทั่วถึงต่อพระพักตร์พระเจ้า ก่อนที่พวกเขาจะรู้สึกถึงความจำเป็นที่แท้จริงของตนในการทุ่มเทความพยายามอย่างจริงจังและไม่ย่อท้อ เพื่อให้ได้มาซึ่งพระคุณอันล้ำค่าของพระวิญญาณ" Testimonies, volume 3, 252, 253.

เมื่ออิสยาห์ได้กลับใจออกจากสภาพแบบเลาตีเซียของตนแล้ว ท่านก็อาสาที่จะนำข่าวสารคำเตือนครั้งสุดท้ายไปยังชาวโลก ข้อสามของบทที่หกเชื่อมโยงประวัติศาสตร์เชิงพยากรณ์ของอิสยาห์เข้ากับประวัติศาสตร์เชิงพยากรณ์ของวิวรณ์บทที่สิบแปด เมื่อทูตสวรรค์องค์นั้นลงมาและทำให้แผ่นดินโลกสว่างไสวด้วยพระสิริของท่าน⁴

ภายหลังเหตุการณ์เหล่านี้ ข้าพเจ้าได้เห็นทูตสวรรค์อีกองค์หนึ่งลงมาจากสวรรค์ ผู้มีอำนาจยิ่งใหญ่ และแผ่นดินโลกก็สว่างไสวด้วยรัศมีของท่าน วิวรณ์ 18:1

อิสยาห์เป็นตัวแทนของประชากรของพระเจ้าในช่วงเวลาที่ทูตสวรรค์แห่งวิวรณ์บทที่สิบแปดลงมา เพราะเมื่อท่านถูกรับเข้าไปในสถานบริสุทธิ์แห่งสวรรค์ ท่านได้ยื่นเหล่าเสราฟิมประกาศว่า "บริสุทธิ์ บริสุทธิ์ บริสุทธิ์ พระเยโฮวาห์จอมโยธา: แผ่นดินโลกทั้งสิ้นเต็มด้วยพระสิริของพระองค์" อิสยาห์เช่นเดียวกับยอห์นในพระธรรมวิวรณ์ เป็นตัวแทนของประชากรของพระเจ้าผู้ประกาศข่าวสารคำเตือนสุดท้าย ยอห์นเรียกประชากรของพระเจ้าว่า "ผู้ที่เหลืออยู่" และอิสยาห์เรียกพวกเขาว่า "หนึ่งในสิบ" หรือส่วนสิบ รากศัพท์ในภาษาฮีบรูมีความหมายว่า "ถวายส่วนสิบ"

คำถามเชิงพยากรณ์ว่า "อีกนานเท่าใด?" ซึ่งอิสยาห์ได้ทูลถามนั้น ได้ถูกถามซ้ำแล้วซ้ำอีกในพระวาระของพระเจ้า (และเพื่อความกระชับ คำตอบของคำถามว่า "อีกนานเท่าใด?" ก็คือว่า คำถามนั้นบ่งชี้ถึงการมาถึงของกฎหมายวันอาทิตย์ระดับชาติในสหรัฐอเมริกา) ตามที่เอลเลน

ไวท์กล่าวไว้ ในเวลานั้น “การละทิ้งความเชื่อระดับชาติจะตามมาด้วยความพินาสระดับชาติ” และตามที่อิสยาห์กล่าวไว้ นั่นคือเมื่อ “หัวเมืองทั้งหลายจะถูกทิ้งร้าง ไม่มีผู้อาศัย และเรือนทั้งหลายจะไร้ผู้คน และแผ่นดินจะรกร้างอย่างสิ้นเชิง และพระยาห์เวห์ได้ทรงนำมนุษย์ไปไกล และจะมีการทอดทิ้งครั้งใหญ่ท่ามกลางแผ่นดินนั้น” “การทอดทิ้งครั้งใหญ่ท่ามกลางแผ่นดินนั้น” คือ “คนเป็นอันมาก” ที่ถูกโค่นล้มลง ณ เวลากฎหมายวันอาทิตย์ ตามดาเนียล 11:41 คนเหล่านี้คือบุคคลในอิสยาห์บทที่หกและมีทริบาทที่สิบสามที่มีตาแต่ไม่เห็น และมีหูแต่ไม่ได้ยิน และยังรวมถึงผู้ที่กล่าวถึงในวิวรณ์บทที่สาม ซึ่งปฏิเสธคำแนะนำที่มีต่อคริสตจักรเลาดีเซียด้วย!

เขาจะยกเข้าไปในแผ่นดินอันรุ่งโรจน์นั้นด้วย และหลายประเทศจะถูกคว่ำลง แต่คนเหล่านี้จะพ้นจากมือของเขา คือ เอโดม และโมอับ และพวกหัวหน้าของชนอัมโมน Daniel 11:41

อิสยาห์ได้รับนิมิตเห็นพระเยซูคริสต์ในสถานนมัสการของพระองค์ เช่นเดียวกับที่ยอห์นได้รับในพระธรรมวิวรณ์ อิสยาห์เป็นภาพแทนของ “หนึ่งในสิบ” หรือส่วนสิบที่ “กลับมา” และ “จะถูกกินเสีย” ดุจดั่งไม้ คำภาษาฮีบรูที่แปลว่า “ถูกกินเสีย” นั้นหมายถึงการเผาผลาญด้วยไฟ ถึงกระนั้น “หนึ่งในสิบ” ก็มี “แก่นสาร” อยู่ภายในซึ่งไฟไม่อาจเผาผลาญได้ เห็นได้ชัดว่าที่เหลืออีกเก้าในสิบไม่มีแก่นสารนั้นใช่หรือไม่? ไฟที่ถูกพรรณนาว่ากินและเผาผลาญต้นเทอลและต้นโอ๊กนั้น คือไฟของทูตแห่งพันธสัญญาผู้เสด็จมายังพระวิหารของพระองค์โดยนับพลัน ตามที่กล่าวไว้ในพระธรรมมาลาคี

ดูเถิด เราจะส่งผู้สื่อสารของเราไป และเขาจะจัดเตรียมหนทางไว้ต่อหน้าเรา และองค์พระผู้เป็นเจ้าของท่านทั้งหลายแสวงหา จะเสด็จมายังพระวิหารของพระองค์โดยนับพลัน คือผู้สื่อสารแห่งพันธสัญญา ผู้ซึ่งท่านทั้งหลายปิดยี่นดีในผู้หนึ่ง ดูเถิด ท่านจะมา พระเจ้าจอมโยธาตรัสดังนี้

แต่ผู้ใดเล่าจะทนอยู่ได้ในวันแห่งการเสด็จมาของพระองค์? และผู้ใดจะยืนหยัดอยู่ได้เมื่อพระองค์ทรงปรากฏ? เพราะพระองค์ทรงเป็นดุจไฟของผู้ถูกลุกล และดุจสุมของคนที่หักฟอก และพระองค์จะประทับนั่งดุจผู้ถูกลุกลและชำระเงินให้บริสุทธิ์ และพระองค์จะทรงชำระบรรดาบุตรชายของเลวี และทรงชำระล้างเขาเหล่านั้นดุจทองคำและเงิน เพื่อให้เขาทั้งหลายจะได้นำเครื่องบูชาอันชอบธรรมมาถวายแด่พระยาห์เวห์ แล้วเครื่องบูชาของยูด้าห์และเยรูซาเล็มจะเป็นที่โปรดปรานแด่พระยาห์เวห์ ดังเช่นในกาลก่อน และดังเช่นในปีเดือนแห่งอดีต มาลาคี 3:1-4

หนึ่งในสิบของอิสยาห์ (ซึ่งก็คือทศางค์) ก็คือ “เครื่องบูชาในความชอบธรรม” ของมาลาคีด้วยเช่นกัน เครื่องบูชาของมาลาคีคือประชากรของพระเจ้า ซึ่งมี “บุตรทั้งหลายของเลวี” เป็นตัวแทน ผู้ได้รับการชำระให้บริสุทธิ์ด้วยไฟเพื่อให้เกิดเป็น “เครื่องบูชาในความชอบธรรม” และบรรดาผู้ที่ถูกไฟ “เผาผลาญ” ในคำพยานของอิสยาห์ก็คือหนึ่งในสิบ หรือทศางค์นั่นเอง

ตามพระคุณของพระเจ้าที่ทรงประทานแก่ข้าพเจ้า ข้าพเจ้าในฐานะชายช่างผู้ชาญฉลาดได้วางรากไว้แล้ว และอีกคนหนึ่งก็ก่อสร้างตอบนรากนั้น แต่ให้ทุกคนระมัดระวังว่าเขาจะก่อสร้างบนรากนั้นอย่างไร เพราะไม่มีผู้ใดสามารถวางรากอื่นใดนอกเหนือจากรากที่ได้วางไว้แล้ว ซึ่งก็คือพระเยซูคริสต์ บัดนี้ หากผู้ใดก่อสร้างบนรากนี้ด้วยทองคำ เงิน อัญมณีล้ำค่า ไม้ หญ้าแห้ง ฟาง งานของทุกคนก็จะปรากฏให้เห็นแจ้ง เพราะวันนั้นจะสำแดงงานนั้น เนื่องจากว่าจะถูกเปิดเผยด้วยไฟ และไฟนั้นจะพิสูจน์งานของแต่ละคนว่าเป็นชนิดใด 1 โครินธ์ 3:10-13

ทีนี้เปาโลประกาศว่า บรรดาการงานของทุกคนจะถูกสำแดงออกโดย “ไฟ” ในมาลาคี ไฟนั้นเผาผลาญมลทินออกไป ในอิสยาห์ การชำระ “หนึ่งในสิบ” ให้บริสุทธิ์เกิดขึ้น “เมื่อ” พวกเขาทิ้งใบของตน ใบไม้เป็นสัญลักษณ์ของบาปที่ซ่อนเร้น การเสแสร้ง

และความโอหังดังที่อาดัมและเอวาเป็นพยานไว้

“หนึ่งในสิบ” ของอิสยาห์มีเนื้อแท้ที่อยู่ในที่ไม่อาจถูกเผาผลาญให้สูญสิ้นได้ และเนื้อแท้ นั่นคือ “เชือสายอันบริสุทธิ์” พวกเขาที่มีพระคริสต์อยู่ในใจ คือความหวังแห่งพระสิริ อิสยาห์เองก็เป็น “เชือสายอันบริสุทธิ์” และเป็น “หนึ่งในสิบ” ที่ท่านระบุด้วย ทั้ง “เชือสายอันบริสุทธิ์” และ “หนึ่งในสิบ” ต่างกลับคืนจากสภาพของเลาตีเซียไปสู่สภาพของฟีลาเดลเฟีย โดยผ่านทาง การสำแดงของพระเยซูคริสต์ในสถานนมัสการของพระองค์

นิมิตแห่งพระสิริของพระเจ้า ซึ่งทำให้อิสยาห์ร้องออกมาว่าเขาพินาศแล้ว ว่าเขาเป็นคนมลทินและเป็นคนบาปผู้ต้องการการอภัยโทษนั้น เกิดขึ้นในสถานบริสุทธิ์ฝ่ายสวรรค์เมื่อบรรดาต้นไม้สลัดใบของมัน คำว่า “cast” หมายถึง “ขับออก” หรือ “โค่นลง” ซึ่งต้นไม้ การถูกขับออกของเลาตีเซียได้รับการเป็นภาพแทนไว้ ณ ที่นี้ “หนึ่งในสิบ” หรือคนที่เหลืออยู่จะผ่าน “ไฟ” แห่งการชำระให้สะอาด ซึ่งเกิดขึ้นโดยผู้สื่อสารแห่งพันธสัญญาของมาลาคี ดังนั้น บรรดากิจการฝ่ายมนุษย์ของพวกเขาจึงถูกเผาผลาญไปในทางฝ่ายวิญญาณ และจึงเหลืออยู่เพียง “แก่นสาร” ที่ไม่อาจถูกเผาผลาญได้ ซึ่งก็คือ “เชือสายบริสุทธิ์” ผู้ที่ปฏิเสธจะฟังก็จะถูกสลัดทิ้งไปเหมือนใบไม้แห้งที่ตายแล้ว หรือถูกคายออกจากพระโอษฐ์ขององค์พระผู้เป็นเจ้า.

พระเยซูทรงเป็นพงศ์พันธุ์บริสุทธิ์ และเมล็ดพันธุ์ย่อมมีสารพันธุกรรมทั้งหมดที่จำเป็นสำหรับก่อให้เกิดพืชทั้งต้น พระวาระของพระเจ้าทรงเป็นเมล็ดพันธุ์ และฉะนั้น การกล่าวถึงสิ่งหนึ่งสิ่งใดเป็นครั้งแรกในพระวาระของพระเจ้า ย่อมบรรจุข้อมูลทั้งสิ้นที่จำเป็นเพื่อทำให้เรื่องนั้นเจริญถึงความไพบูลย์ครบถ้วนในผู้เชื่อ หากเข้าใจอย่างถูกต้อง

อิสยาห์บทที่หกระบุถึงชนชาติหนึ่งซึ่งจะไม่ “ไต่ยีน” ในช่วงเวลาที่ท่านจำเป็นต้องไต่ยีน จึงจะได้รับพระพรด้วยข่าวสารแห่งวิโรจน์ของพระเยซูคริสต์ ชนชาติที่พระเยซูทรงกล่าวถึงนั้นคือชนชาติที่พระเจ้าทรงเลือกสรร พวกเขาเป็นภรรยาของพระองค์ พวกเขาเป็นประชากรแห่งพันธสัญญาของพระองค์ พวกเขาคืออิสราเอลโบราณ

อิสราเอลโบราณ หรืออิสราเอลแรก เป็นแบบอย่างของอิสราเอลสมัยใหม่ หรืออิสราเอลสุดท้าย ประชากรของพระเจ้าในยุคปลายของโลกคือเซเวนธ์เดย์แอดเวนติส เป็นประชากรที่ทรงเลือกสรรของพระองค์ เป็นประชากรแห่งพันธสัญญาของพระองค์—คืออิสราเอลสมัยใหม่ คำพยานจากประวัติศาสตร์ของอิสยาห์ เมื่อประกอบเข้ากับประวัติศาสตร์ของพระคริสต์ ย่อมเป็นพยานสองประการที่ยืนยันว่า ณ ปลายกาลของโลก เซเวนธ์เดย์แอดเวนติสจะอยู่ใน “สภาพ” ที่หลงหายและไม่อาจช่วยให้รอดได้ ดังที่เป็นภาพแทนไว้ในข่าวสารถึงคริสตจักรเลาตีเซีย

พวกเขามีได้อยู่ในสภาพที่ไม่อาจได้รับความรอดโดยแท้จริง แต่เพียงไม่อาจได้รับความรอดในสภาพแบบเลาตีเซียของตน ดังที่อิสยาห์เป็นอยู่ก่อนประสบการณ์ของท่าน และดังที่ชาวยิวทั้งหลายเป็นอยู่ในประวัติศาสตร์ของพระคริสต์.

สิ่งหนึ่งที่ชาวเลาตีเซียต้อง “ไต่ยีน” คือคำอุปมาเรื่องผู้หว่าน เขาต้อง “ไต่ยีน” ในคำอุปมานั้นว่า พระวาระของพระเจ้าเป็น “เมล็ดพืช” เป็นเมล็ดพันธุ์อันบริสุทธิ์ เมื่อ “ไต่ยีน” ดังนั้นแล้ว ก็ย่อมมีการวางรากฐานซึ่งเริ่มเปิดเผยสารอันลับแห่งพระธรรมวิโรจน์ เพราะสารนั้นถูกห่อหุ้มอยู่ในความตระหนกอันลึกซึ้งว่า พระเยซูทรงเป็นอัลฟาและโอเมกา เป็นเบื้องต้นและเบื้องปลาย เป็นจุดเริ่มต้นและจุดสิ้นสุด การเข้าใจความสัมพันธ์ของวาระสุดท้ายกับการเริ่มต้นนั้น รวมถึงการเข้าใจด้วยว่า พระเยซูทรงเป็นพระวาระ

และพระองค์ทรงเป็นเมสสิดาห์.

ในปฐมกาลนั้น พระวณะทรงดำรงอยู่ และพระวณะทรงอยู่กับพระเจ้า และพระวณะทรงเป็นพระเจ้า พระองค์นั้นทรงอยู่กับพระเจ้า ในปฐมกาล สรรพสิ่งทั้งปวง ได้ถูกสร้างขึ้นโดยพระองค์ และนอกจากพระองค์แล้ว มิได้มีสิ่งหนึ่งสิ่งใดที่ถูกสร้างขึ้น ในพระองค์มีชีวิต และชีวิตนั้นเป็นความสว่างของมนุษย์ทั้งหลาย และความสว่างนั้นส่องอยู่ในความมืด และความมืดหาได้เข้าใจความสว่างนั้นไม่ ยอห์น 1:1-5

บรรดาพระสัญญาทั้งหลายนั้นได้ทรงประทานแก่อับราฮัมและแก่เชื้อสายของท่าน พระองค์มิได้ตรัสว่า "และแก่เหล่าเชื้อสาย" ดังหมายถึงหลายคน แต่ตรัสประหนึ่งหมายถึงคนเดียวว่า "และแก่เชื้อสายของท่าน" ซึ่งคือพระคริสต์ กาลาเทีย 3:16

การจะเข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างจุดจบกับจุดเริ่มต้นได้นั้น จำเป็นต้องเข้าใจกฎแห่งการกล่าวถึงครั้งแรก ("rule of first mention") กฎแห่งการกล่าวถึงครั้งแรกชี้ให้เห็นว่า

การเริ่มต้นของเรื่องหนึ่งเป็นข้ออ้างอิงที่สำคัญที่สุด เพราะในนั้นมีเรื่องราวทั้งหมดรวมอยู่แล้ว เนื่องจากพระวณะของพระเจ้าเป็นดังเมสสิดาห์ ส่วนข้ออ้างอิงสุดท้ายนั้นมีความสำคัญเป็นลำดับที่สอง ในแง่ที่ว่า ณ ที่นั้น องค์ประกอบทั้งสี่ของเรื่องราวถูกผูกโยงเข้าด้วยกันโดยไม่เหลือสิ่งใดค้างคา แต่ข้ออ้างอิงทั้งหลายในช่วงกลางของเรื่องนั้นเองที่เสริมกำลังและความกระจ่างให้แก่เรื่องราว และในความหมายนั้น ส่วนกลางจึงจำเป็นอย่างยิ่งไม่แพ้จุดเริ่มต้นหรือจุดจบ

ยังมีอีกมากที่จะต้องกล่าวถึงในเรื่องนี้ แต่เมื่อกลับไปยังข้อความในมัทธิบทที่สิบสาม เราอาจสังเกตได้ว่า พระเยซูทรงระบุคนอยู่สองประเภท คือผู้ที่ได้ยินและผู้ที่ไม่ได้ยิน พระองค์ทรงชี้ให้เห็นว่าการไม่ได้นั้นมีมากกว่าหนึ่งลักษณะ แต่ต่อจากนั้นพระองค์ก็ทรงประกาศพระพรแก่บรรดาผู้ที่ได้ยิน.

แต่ตาของท่านทั้งหลายก็เป็นสุข เพราะได้เห็น และหูของท่านทั้งหลายก็เป็นสุข เพราะได้ยิน เพราะเราบอกความจริงแก่ท่านทั้งหลายว่า ผู้พยากรณ์และคนชอบธรรมเป็นอันมากได้ปรารถนาจะเห็นสิ่งซึ่งท่านทั้งหลายเห็นอยู่ และก็มีได้เห็น และจะได้ยินสิ่งซึ่งท่านทั้งหลายได้ยิน และก็มีได้ยิน เหตุฉะนั้น ท่านทั้งหลายจงฟังคำอุปมาเรื่องผู้หว่านพืชเกิด มัทธิว 13:16-18

ฉะนั้น ในเชิงคำพยากรณ์ "พระพร" นี้ก็คือพระพรเดียวกันกับที่กล่าวไว้ในวิวรณ์ 1:3:

ความสุขมีแก่ผู้ที่อ่าน และแก่บรรดาผู้ที่ฟังถ้อยคำแห่งคำพยากรณ์นี้ และรักษาสิ่งทั้งปวงที่เขียนไว้ในนั้น เพราะว่าเวลานั้นใกล้เข้ามาแล้ว

การที่พระเยซูทรงอ้างถึงอิสยาห์บทที่หก ในมัทธิบทที่สิบสาม เมื่อพิจารณาร่วมกับงานเขียนของเอลเลน ไวท์ ยืนยันว่า มีบางสิ่งซึ่งจะถูกเห็นและได้ยินในวาระสุดท้ายของโลก อันยิ่งใหญ่อย่างหาที่เปรียบมิได้ จนคนชอบธรรมและผู้เผยพระวณะจำนวนมากปรารถนาจะมีชีวิตอยู่ในเวลานั้น เมื่อข่าวสารคำเตือนสุดท้ายจะถูกเปิดผนึกออก และเมื่อนั้นผู้คนจะ "เห็น" และ "ได้ยิน" สิ่งเหล่านั้น!

ยอห์นได้รับคำสั่งให้ผนึกสิ่งที "ฟ้าร้องหึ่งเจ็ด" ได้กล่าวไว้ในบทที่สิบ และในบทที่ยีสิบสองมีคำประกาศว่า "อย่าผนึกถ้อยคำแห่งคำพยากรณ์ในหนังสือเล่มนี้เลย เพราะว่าเวลานั้นใกล้แล้ว" ข้อต่อมาได้ชี้ให้เห็นถึงการสิ้นสุดแห่งวาระแห่งพระกรุณาที่มีต่อมนุษย์ ก่อนที่วาระแห่งพระกรุณาจะสิ้นสุดลงเพียงเล็กน้อย มีคำประกาศให้เปิดผนึก "ฟ้าร้องหึ่งเจ็ด" ซึ่งเป็นข้อความตอนเดียวในพระธรรมวิวรณ์ที่ถูกผนึกไว้ ณ เวลานั้น เกี่ยวกับ "ฟ้าร้องหึ่งเจ็ด" นั้น เราได้รับแจ้งว่ามันเป็นตัวแทนถึงจุดเริ่มต้นและจุดสิ้นสุดของแอ็ดเวนติสม์

“ความสว่างพิเศษที่ประทอนแก่ยอห์น ซึ่งได้ถูกแสดงออกผ่านฟ้าร้องทั้งเจ็ดนั้น เป็นการพรรณนาเหตุการณ์ต่าง ๆ ซึ่งจะบังเกิดขึ้นภายใต้ข่าวสารของทูตสวรรค์องค์ที่หนึ่งและองค์ที่สอง....”

“ภายหลังจากฟ้าร้องทั้งเจ็ดนี้เปล่งเสียงของมันแล้ว คำบัญชาาก็มาถึงยอห์น เช่นเดียวกับที่มาถึงดาเนียลเกี่ยวกับหนังสือเล่มน้อยนั้นว่า ‘จงผนึกสิ่งทั้งหลายที่ฟ้าร้องทั้งเจ็ดได้เปล่งออกมาไว้’ สิ่งเหล่านี้เกี่ยวข้องกับเหตุการณ์ในอนาคตซึ่งจะได้รับการเปิดเผยตามลำดับของมัน” The Seventh-day Adventist Bible Commentary, volume 7, 971.

ฟ้าร้องทั้งเจ็ดเป็นสัญลักษณ์แทนเหตุการณ์ต่าง ๆ ในช่วงเริ่มต้นของแอดเวนติสม์ ภายในประวัติศาสตร์ของข่าวสารทูตสวรรค์องค์ที่หนึ่งและองค์ที่สอง ตั้งแต่ปี 1798 จนถึงวันที่ 22 ตุลาคม 1844 และในบทความเดียวกันซึ่งได้กล่าวถึงข้างต้นนั้น เราได้รับแจ้งว่า ฟ้าร้องทั้งเจ็ด “เกี่ยวข้องกับเหตุการณ์ในอนาคตซึ่งจะถูกเปิดเผยตามลำดับของมัน” ประวัติศาสตร์ช่วงเริ่มต้นของแอดเวนติสม์เป็นภาพประกอบของตอนจบของแอดเวนติสม์ เพราะพระเยซูคริสต์ในฐานะอัลฟาและโอเมกา ทรงประทับปลายพระหัตถ์ของพระองค์ไว้เหนือประวัติศาสตร์ทั้งหมดของแอดเวนติสม์ เพราะประวัติศาสตร์นั้นเป็นประวัติศาสตร์อันศักดิ์สิทธิ์เช่นเดียวกับที่ประวัติศาสตร์ของอิสราเอลโบราณเคยเป็นมา.

ตามที่พระเยซูคริสต์ไว้ในมัทธิวบทที่สิบสาม เหตุการณ์เหล่านี้คือสิ่งที่บรรดาผู้เผยพระวจนะปรารถนาจะให้เห็น และซึ่งเหล่าสาวกได้รับพระพรเพราะได้รู้จัก เหล่าสาวกเหล่านั้นเป็นตัวแทนของประชากรของพระเจ้าในวาระสุดท้ายของโลก ผู้ได้รับพระพรเพราะสิ่งที่พวกเขาเห็นและได้ยิน สิ่งที่พวกเขาเห็นและได้ยินคือข่าวสารแห่งการทรงสำแดงของพระเยซูคริสต์ ซึ่งยังเป็นสิ่งที่แสดงไว้โดยข่าวสารของฟ้าร้องทั้งเจ็ด อันเป็นตัวแทนทั้งประวัติศาสตร์ของขบวนการมิลเลอร์ไรต์ และประวัติศาสตร์ของหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พันคน

“สารหึ่งปวงที่ได้ประทอนไว้ตั้งแต่ปี 1840–1844 จะต้องได้รับการประกาศอย่างทรงพลังในบัดนี้ เพราะมีคนเป็นอันมากที่ได้สูญเสียหลักยึดของตนไป สารเหล่านี้จะต้องไปถึงคริสตจักรหึ่งปวง”

พระคริสต์ตรัสว่า “นัยน์ตาของท่านหึ่งหลายก็เป็นสุข เพราะได้เห็น; และหูของท่านหึ่งหลายก็เป็นสุข เพราะได้ยิน ด้วยเราบอกความจริงแก่ท่านหึ่งหลายว่า ผู้พยากรณ์และคนชอบธรรมเป็นอันมากได้ปรารถนาจะเห็นสิ่งที่ท่านหึ่งหลายเห็นอยู่ แต่ก็ไม่ได้เห็น; และจะได้ยินสิ่งที่ท่านหึ่งหลายได้ยิน แต่ก็ไม่ได้ยิน” [Matthew 13:16, 17] นัยน์ตาที่ได้เห็นสิ่งหึ่งหลายซึ่งได้เห็นกันในปี 1843 และ 1844 ก็เป็นสุข.

“ข่าวสารถูกประทอนแล้ว และไม่ควรมีการล่าช้าในการประกาศข่าวสารนั้นซ้ำอีก เพราะหมายสำคัญแห่งกาลเวลากำลังสำเร็จครบถ้วน งานสุดท้ายจะต้องถูกกระทำให้เสร็จ จะมีงานอันยิ่งใหญ่กระทำสำเร็จในเวลาอันสั้น อีกไม่นานจะมีข่าวสารหนึ่งถูกประกาศตามการทรงกำหนดของพระเจ้า ซึ่งจะทวีขึ้นเป็นเสียงร้องอันดัง แล้วดาเนียลจะยืนอยู่ในสวนของตน เพื่อให้คำพยานของตน” Manuscript Releases, เล่ม 21, 437.

เอลเลน ไวก์ ระบุว่าประวัติศาสตร์ซึ่งพระคริสต์ทรงชี้ว่าเป็นประวัติศาสตร์ที่คนชอบธรรมปรารถนาจะเห็นนั้น คือประวัติศาสตร์ของขบวนการมิลเลอร์ไรต์ตั้งแต่ปี 1840 ถึง 1844 แล้วต่อจากนั้นนางกล่าวว่า “ในไม่ช้านี้ จะมีข่าวสารหนึ่งถูกประทอนโดยการทรงกำหนดของพระเจ้า ซึ่งจะทวีขึ้นเป็นเสียงร้องอันดัง” “เสียงร้องอันดัง” นั้นเป็นสัญลักษณ์แห่งคำเตือนสุดท้ายของทูตสวรรค์องค์ที่สาม และเมื่อข่าวสารนั้นถูกประทอนแล้ว

มันจะทำซ้ำประวัติศาสตร์แห่งการเริ่มต้นของขบวนการแอ็ดเวนตีสม์ ข่าวสารคำเตือนสุดท้ายนั้นคือ "ข่าวสารทั้งหลาย" ที่ "จะต้องออกไปยังคริสตจักรทั้งปวง" และ "ข่าวสารทั้งหลายที่ได้ถูกประทานตั้งแตปี 1840-1844 จะต้องถูกนำเสนอด้วยพลังในเวลา" "

อัลฟาและโอเมกาแสดงให้เห็นจุดจบพร้อมกับจุดเริ่มต้น เอลเลน ไวท์กล่าวว่า "ข่าวสารเหล่านี้จะต้องไปถึงคริสตจักรทั้งปวง" และพระเยซูตรัสกับยอห์นว่า "เราคืออัลฟาและโอเมกา เป็นเบื้องต้นและเบื้องปลาย: และสิ่งใดที่เจ้าเห็น จงเขียนลงไว้ในหนังสือ และส่งไปยังคริสตจักรทั้งเจ็ดซึ่งอยู่ในเอเชีย; คือไปยังเมืองเอเฟซัส และเมืองสเมอร์นา และเมืองเปอร์กามอส และเมืองธยาทิรา และเมืองซาร์ดีส และเมืองฟีลาเดลเฟีย และเมืองเลาดิเซีย"

ข่าวสารต่าง ๆ ในช่วงปี 1840 ถึง 1844 เป็นส่วนหนึ่งของสิ่งที่ต้องส่งไปยังคริสตจักรทั้งหลาย.